

به ره و راسته شه قامی ئاخاوتنی کوردیی

ئەندامی کارا

مهسعوود محهمەد

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد – بهغدا

1978

به ره و راسته شهقامی ئاخاوتنی کوردی

له ژماره 64 ی تشرینی دوهم و کانونی یه کهمی سالی 1977 ی گوڤاری (رۆشنبیری نوێ) دا، گوتاریک له ژێر ناونیشانی (کوردواته نی) دا بلاو کرایه وه، کۆمه لیک رهخنه ی له دو نووسینه که ی من (فۆنه تیک چیمان بۆ بکا؟ - چهند هه شارگه ییکی ریزمانی کوردی) گرتبوو، وه ک ده زانین رهخنه گرتن مافی بێ ده مه ته قه ی نووسه ران و خاوه ن بیره. له م روانگه وه خۆشامه دیی له هه موو ره خنه کان ده که م، به لام دو تیبینی گشتیم له باره ی ئه و ره خانه و هه موو ره خنه ییکی دیکه ش هه یه. یه که میان ئه وه یه ره خنه گر له سه ریه تی شتیکی باشر له ره خنه لیگراوه که پیشکەش بکات نه ک ته نها مه یلی خۆ هه لدانه وه پالی پتوه بنی بۆ ره شکرده وه ی ره مه کیی چهند لاپه ره یه ک. دوهمیان ئه وه یه، پتویسته لایه نی ناحه زایه تی و که فوکولی ده روون تیکه ل به بابته نه کری هه ر نه بی له به ر ئه وه ی خوینده واره کانمان به و پیشه ناروا به رانه یه. پتویستیشه بلیم، ئه و نووسه ره ی له زه مینه ی وه رام دانه وه ی هیرشدا ده مو دووی ناحه زانه به کار ده هینیت گوناھی ئه و نووسه ره ی نییه که هه روا به رمه یدان و بیلزوم مل له هیرش بردن ده نیت. مافی له سه رخو کردنه وه، له حاله تی ره د کردنه وه ی هیرشدا، ده چیته پال مافی ره خنه گرتن و ده سه ته ته رازووی گله یی لیکردنی سووک هه لده ستینیتته وه.

له گه ل ئه و دو تیبینییه شدا به وه به ری باخه ل فه راحیه وه سه یری گوتاره که م کردوه و پتر له خاوه نی په رۆشدارم بۆ ئه و هه موو هه له و ناته واویانه ی تپیدان. هه ر بۆ تا که مه به ستی سوودی لیکۆله ره وه نه ویاوه کانی ریزمانی کوردیش و بستم با یی پتویست رۆشنایی بیرورای خۆم (ئه گه ر ه یج رۆشنایه کیان تپیدا بیت) بۆ لایه نه ناته واوه کانی ئه و گوتاره به واویژم. ئه وه ی راستیش بی، ترسی هه له ی چاپ خستیه سه ر باری له چاپ دانی ئه م نووسینه م له چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد چونکه من له باریکدا نیم بتوانم سه راسۆی چاپ کردنی نووسینه که م له ده ره وه ی کۆر بکه م، زۆر جارانیش هه له ی بچووک سوودی گه وه ره ده دۆریتیت. وام په سه ند کرد که وا پتبه پتی ناته واویه کانی گوتاره که به سه ریدا برۆم.

له ستوونی یه کهمی گوتاره که ده خوتیتته وه (چهند هه زار سالی له مه وه به رتر). وشه ی له مه وه به رتر لیره دا هه له یه چونکه پله ی (Comperative) بۆ به ر وورد کردنی نیوان دو لایه نانه، لیره شدا هه ر یه ک لایه ن هه یه ئه ویش رۆزگاری چهند هه زار سال (له مه وه به ر) ه. ئه گه ر گوتاره که مافی ته واوی به ریزمان دابایه ده بوو بلی (چهند هه زار سالی له مه وه به ر). کاتیک بمانه وئ رابردوویه ک له یه کیکی دیکه به ره ژووتر به یه ریمان ده بی له مه وه به رتر به کار به یه ن وه ک که بلین (ساسانیه کان له عه باسیه کان له مه وه به رتر). وا ده زانم ئه مه راستییکی زنده سه ره تای زمانزانییه، جا ئه گه ر له مه یدان ییدا گرتندا نموونه ی وه ک ئه م هه له یه له نووسینی وه ک خۆی به یتریتته وه ده بیته هه له ی برای هه له. وا پێ ده چی یاریده ده ری گوتاره که جارێ ماویه تی له کوردیدا، یاخود له نووسیندا، ره گ داکوتاو بی، ئه مه ش شتیکی سه یر و سه مه ره نییه چونکه فراژی بوون کاتی ده وئ.

به دوا ئه و وشه یه دا نووسراوه (زمانی سه رپاکی سه رانه سه ری خاکی کوردستان)، وا باش بوو بگوتری (زمانی سه رپاکی کورد و سه رانه سه ری خاکی کوردستان). ده شی وشه ی کورد له کاتی چاپ کردن په ریبیت وه یاخود نووسه ر له بیی کردبیت...

له ستوونی دوهمی گوتاره که ئه م رسته یه له چاوان ده چه قیت (سه ره رای ئه وه ش که چی هیشتا ئاویستا، ئیسته هه ر به زمانیکی مردوو له قه له م ده درئ...). ئه م رسته یه له م شیوه یه دا پتی نالین (رسته ی کوردی شیوه ی ئه ده بی)

ئەوێ راستی بی ناشی به ئاخوتنی عادهتیش حیساب بکری چونکه یه کجار کز و لاواز و پر ههلهیه. جاری له پیشهوه دهبی بلیم نووسه مه بهسی له (سه ره را) واتایکی وه ک (رغم ذلک) یه نه ک (بالأضافة الی ذلک) له بهر ئەمه وشه ی سه ره را بۆ ئیتره دهست نادات و دهبی به (له گه ل ئەمه شدا) بگۆردریت، ئنجا وشه ی (که چی) ده لئی دومه له به سه ر سنگی رسته که وه، ئەویش ده بی به ده می نشته ری خامه بسریته وه. دوا ی ئەمانه ش له خۆوه دیاره وشه ی (هیشتا) و (ئیسته) یه ک شتن و له یه ک رسته دا کۆ نابنه وه، که کۆش کرانه وه هه له پیک ده هیئن. به و پینیه ئە گه ر رسته که لئی بقرتیت و تاوتو بکریت بۆ باریکی په سه ند ئە مه ی لی شین ده بیته وه (له گه ل ئەمه شدا هیشتا ئاویستا هه ر به زمانیکی مردوو له قه له م ده درئ). خۆ ئە گه ر له دو وشه ی (هیشتا) و (هه ر) یه کیکیان به لاهه بنریت رسته که بی عه یتر ده بیته. له گه ل ئەمه شدا ئاویستا هه ر به زمانیکی مردوو... «. به لام به مه دا وانا و مه به سته ی رسته که له چه نگ ره خنه قوتار نایته چونکه (ئافیستا) ئەو مردوه نیه. که سیک ئاگاداری جموجۆلی زه رده شتییه کانی ئیران و ئەولتری ئیران بی ده بینی ئە ده بیات و ده ستووراتی ئافیستا رۆژ له رۆژ پتر هیز وهر ده گرن و چالا کتر به سه ر زار و زمان و قه له مانیشدا دین و ده چن. زمانی ئافیستا وه ک زمانی سۆمه ر و ئە که د نییه له بیران چوو بیته وه، ته نانه ت وه ک زمانی لاتینی کۆنیش نییه هه ر له میشکی مامۆستایاندا بژیت چونکه ئافیستا وه ک تهورات پیوه ندیی به بیروباوه ری غه بییه وه هه یه و پیروه کانی نوێزی پی ده که ن و له به ر خوا ده پارینه وه و قوربانیی ئاینیی ئەو زمانه و دینه له خۆیان ده گرن... به ره ییکی دیاری ئیرانی و ئیراناسه کانی فارس له م رۆژ گاره دا به چالاکی خه ریکی بوژاندنه وه و گه شه پیدانی ئافیستا و دینی زه رده شتن، وه ک بزانه ده ولته ی ئیرانیش دانی به بوونیا ندا هینا وه له مه شدا هه ر ده لینی فه رمانه که ی خه لیفه ی دوهم (عومه ری خه تاب) که زه رده شتییه کانی به (أهل الکتاب) دانا هه لگیرا وه ته وه. خولاسه، به مردو دانانی زمانی ئافیستا و دینی زه رده شت وه ها به سه ری پی نایته، ئەو سه رچا وه ی قسه ی وه هاشی لی وه رگی رایی دیاره په له ی کردوه و نه ختیکیش خلیسکی بردوه. به هه مه حال ئەم هه له یه بۆ لایه نی زمانناسی گوتاره که ناچیته وه.

هه ر له و مه سه له یه ی مردوه تی ئافیستا دا هه له ییکی فکری دیکه هه یه پنی ده لین (تناقض)، واته خۆه له وه شانده وه، له وه دا که گوتاره که له پیشه وه رایه کی نا بوخت ده رده برئ له باره ی هۆی مه یین و وه ستانی زمانه که وه که ده یدا ته وه به مردنی ئەو گه له ی قسه ی پی ده که ن، هه ر به دوا ئە وه شدا ده لی زمانی ئافیستا مردوه که چی ده شلی بۆ ما وه ی دوورودرێژ زمانی (سه ریا کی سه رانسه ری) کوردستان بوه خۆ ده سزاین، گوتاره که ش ده لی، کورد زیندوه. ئنجا خویته ر با سه یری ئەم خۆپاشگه ز کردنه وه یه بکات:

زمان ده مرئ، ده مه یی چونکه ئەو خه لکه ی قسه ی پی ده که ن مردون.

ئافیستابی زمانی مردوه.

ئافیستابی زمانی دیرینه ی هه موو کوردستان بووه.

کورد نه مردوه.

بیگومان ئەم ته رزه قسانه مایه ی دلگه رمیی و په له په ل و که م لیکدانه وه یه: به کوردی، به چکه ی عتیفه یه و به س.

به یه که وه به سترانی چاره نووسی زمان و خاوه نه که ی وه ها ساده و (متناقض) نییه. وا ده بی زمان ده مریت و گه ل به رده وام ده بیته (قیبته یه کان زمانیان بوو به عه ره بی و که سیش له ناوی نه بردن). ناوانه ییکیش ده بینی زمانی نژادی

هینده گۆرانی به سهردا دیت پئوهندیی به رابردوو به و نامینیت وه یا زور بیت دهیته هه چهند خاوه نه که شی زیندوه (عه ره بی یه مهن هه ر ماون به لام زمانی کۆنیان له ئاخوتندا نه ماوه، پیشی ناووسریت، ته نانهت زمانی عه ره بی به تیکرایی ئه گه ر شیوه ی پیش ئیسلامی له نووسین و کتیباندا نه زیابا، ئیستا ئه ویش به نیسه ت ئاخوتنی عه ره بییه وه وه ک زمانی ئافیس تایی لئ به سهر دهات. فهرموو قسه ی خه لقی تونس به م به یته بگه:

هیق هجف و زفانیه مرطی

زعره ریش جنحیها هرامیل

به یه که وه مردن و ژیا نی زمان و مرو ف باسیکه وه ها به په له ئه نجام نادریت...

له سه ره تا کانی ستونی سییه می گو تاره که رسته ییکی ناله بار هیه هه م له رووی ریزمانه وه هه م له رووی فکروه وه تا بلئی هه زاره، ئنجا دارشته که شی له حه ده ده ر کزه. رسته که ئه مه یه (... ئه گه ر ویسترا به سه ره ات و دو ستایه تی و ئالو گو ری باری ئابووری کومه لایه تی گه لئ بزانی، یه کئ له و ریگایانه ی ده ت گه ینیته ئاوات و ئامانج گرتنی ریگای لیکۆلینه وه ی میژووی وشه یه - له کوپه هاتووه؟ له که یه وه هاتووه؟ واته: (ئیتۆمۆلۆژی) وشه ی زمان).

1- له لایه ن ریزمانه وه: که گو ت (ئه گه ر ویسترا...) ری هیه له کو تایدای بلئی (ده بی بزانی) چونکه که سه ره تای رسته (مبنی للمجهول) ی که سی سییه م بیت ناشی دوابی رسته که (مبنی للمعلوم) ی که سی دوهم بیت. راست ئه وه یه سه ره تای رسته که (ئه گه ر ویست) بیت له وه به ولاره هه موو که سه کانی ناو رسته که (که که سی دوهم) راست ده ره چن. ئه م تییینییه ش له وانه نییه سه ریچی تیدا بکریت مه گه ر به نیازی نه سه لماندنی دلگه رمانه...

2- له رووی ته عبیره وه، باوه ر ناکه م که س هه بی بتوانی بلئی من هیچ واتاییکی ته واوی ئه و کومه له وشانه له خودی وشه کانه وه تیده گه م چونکه که باسی (دو ستایه تی و ئالو گو ری باری ئابووری کومه لایه تی!!) ده کات خه یال بو پئوهندی نیوان (گه لان) ده روا ت، به تایه تی که ده یه وئ له ری هاتنی (وشه) بو ناو زمان ئه و دو ستایه تییه و ئالو گو ره!! بزانت چونکه دیاره هاتنی وشه بو ناو زمان ده بی له زمانیکی دیکه وه ته صور بکرئ که چی ده قی رسته کان پئوهندی نیو گه لان به ده سه وه نادات چونکه (دو ستایه تی و ئالو گو ر... گه لئ) ده کاته وه یه ک گه ل. ئنجا چۆن ده شی گه ل دو ستایه تی و ئالو گو ر (تبادل) له گه ل خودا بکات. من له زمانی حالی وشه کانه وه ده زانم مه به سستی عیباره ته که چییه نه ک له واتایانه وه چونکه له سه ر واتایه ک رانا وه ستن. ده زانم که ده لئ (وشه له کوپه هاتووه؟ له که یه وه هاتووه؟) ده یه وئ بلئی هاتنی وشه ی بیگانه بو ناو زمانیک پئوهندی نیوان خاوه نی وشه که و ئه و میلیه ته ی وه ریگر تووه نیشان ده دات، وه ک ئه وه ی که په یدا بوونی وشه ی (ورشه) له میسری سه ده ی نۆزده مده وه راده گه یه نی که میسر پئوهندی نزیکه به ئینگلیزه وه بووه چونکه دیاره وشه که له Workshop ه وه وه ریگراوه.

3- له رووی فکروه وه، هه چهند گو تاره که لیره دا بیرو رای نیو کتیبان ده داته وه، به لام نه یتوانیوه که م و زور رووناکی و دروستی و وردی و نیشانیکانی ئه و بیرو رایانه رابه گه نیته، هه ر ده لئ ته عبیره کانی له ناو شه پۆلی ئه و کتیبانه دا خنکاوه. خنکاوه که شی به هوی نه فه سکورتی خو روونکردنه وه و نا پوختی رسته کان و لئلی (فکر) ی گو تاره که وه بووه. ئیتیمۆلۆجی هه ریگیز به تا که هوی گرتنه به ری (ریگای لیکۆلینه وه ی میژووی وشه) نامگه یه نیته ئاوات و ئامانج ئه گه ر به مه وئ له ری زانی (له کوپه هاتووه؟ له که یه وه؟) ی هاتنی وشه بو ناو زمانیک (... دو ستایه تی و ئالو گو ری ئابووری

کۆمه لایه تی گه لێ) بزانی چوونکه ئەم قسانه ده یێکی ئەو پێوهندییه جۆراوجۆره ی نیوان گه لانم نیشان نادن که له رپی غه یری (دۆستایه تی و ئالوگۆری ئابووری کۆمه لایه تی) یه وه گه لان به یه که وه ده لکینن ئیتر یا لکاندن دۆستانه بیته وه یا دوشمنانه بیته، له شیوه ی ئابووری کۆمه لایه تی دا بیته یا له شیوه ی دیکه ی وه ک ئایین، ئەدهب، فه ن بیته، به ئالوگۆر بیته وه یا به سه پانندن و که نه فته کردن بیته. خولاسه ئەم کوتانه وه ی ئابووری کۆمه لایه تی له م جینگه یه دا خۆ دانه بهر شه پۆلێکی باوی نووسینی ئەم رۆژگاره یه بی ئەوه ی پێوهندی ژبوهری به بابته وه هه بیته چونکه معلومه به ره که ته کانی ئابووری کۆمه لایه تی بهر له سه دان سال له نیوان نحوسه تی ده یه ها پێوهندی نارها و درنده دا ده خنکان، ته نانه ته ئە گه ر پێوهندییه چاکه کان و نه چاک نه خراپه کانیش به بهرچاومانه وه بگرین دیسان که له که له سه ر ئابووری کۆمه لایه تی ده که ن وه ک که، به داخه وه، دوشمنایه تیش له کۆندا فره ی له دۆستایه تی ده بری...

سه رنج له رسته ی دواتر بگره که ده لێ (به هۆی وردبوونه وه ی میژووی ئەو وشانه وه... هه ن و نییه ی ئەو وشانه مان بۆ ده رده که وێ، ئەو وشه یه له کوپوه هاتوه! به هۆی چیه وه هاتوه، هۆی هاتنی... له چه دراوسینه که وه وه رگیراوه...! هتد) سه رله نوێ به دارشتنیکی کز و ناته واوه وه واتا و مه به سه کانی عیبارته ی پینشو تر ده لیته وه، ته نانه ته رسته که زۆر به هه ژاری وشه ی (کوێ) ی عیبارته ی پینشو دووباره ده کاته وه بی ئەوه ی مه به ستیکی تازه له گه ل خۆیدا به ییت. له وه ش بترازی رسته که له ناوه رۆکی خۆشیدا وشه کان ده کوتیته وه (به هۆی چیه وه هاتوه، هۆی هاتنی⁽¹⁾)، ئنجا که ده لێ (له کوپوه هاتوه) هینده ناباته ده لێ (له چه دراوسینه که وه وه رگیراوه...! هتد). کێ ده توانی پیم بلێ فره قی نیوان (له کوپوه) و (له چه دراوسینه که وه) چیه!

به هه مه حال گوتاره که لیره دا ئەوه نده ی چاک کرده که به هۆی (هتد) وهه خۆی له ده ردی سه ری ته عیبری زه حمه ت بزگار کرده، هه رچه ند ئەو مه به ست و واتایه ی قسه ناته واوه کان جینگلی تیدا ده خۆن چ زه حمه تیکی ئەوتوی تیدا نییه و هه موو ده ست و قه له می شلکیش پێی ده وێری.

له رسته که ی دوهمدا ته عیبریکی زۆر نا کوردییانه و ناشاره زایانه هه یه که ده لێ (به هۆی ورد بوونه وه ی میژووی ئەو وشانه وه...) وه ک له خۆوه دیاره، دارشتنی رسته که وا راده گه یه نی که به هۆی ورد و خاش بوونه وه ی میژووی وشه کان فلانه شه ت و فیسار حالته روون ده بنه وه. چ به هانه ی هه له ی چاپیش له و دارشتبه دا به چنگ ناکه وێ چونکه به عاده ته وه وشه و رسته یه ی هه له ی چاپی تیدا به شونیکه مه یله و دیتراوی ئەسلکه ی تیدا ده مینێ، به لام لیره دا شونی وه ها په یدا نیه چونکه ئەو ئەداتی (ی) ی ئیزافه ی نیوان (وردبوونه وه) و (میژووی ئەو وشانه وه...) وه ها جیی خۆی گرتوه لینا گه رێ بلین هه له ی چاپ (وردبوونه وه له میژوو...) ی کرده به (وردبوونه وه ی میژوو...)

چونکه کوتایی عیبارته که ئەم ته ئوبکه ره ته ده کاته وه. تۆ ناتوانی بلینی (به هۆی وردبوونه وه له میژووی ئەو وشانه وه - له م حالته دا راست ئەوه یه بگوتری - به هۆی وردبوونه وه له میژووی ئەو وشانه -). به هه مه حال من له خۆمه وه ئیحتیمالی هه له ی چاپ ده هینمه ناو قسان، ده نا گوتاره که هینده گوێی نه داوه ته ئەو ته رزه ورده کارییه...

هه ر به دوا ئەو رسته یه دا، له هه مان ستوونی سییه می گوتاره که دا، ده خوتیته وه، (ئهم جۆره لیکۆلینه وه یه زۆر به چاکی و چالاکیانه لایه کی گه وره ی میژوو... رۆشن ده کاته وه). ئەم وشه یه ی (چالاکیانه) هه له یکی ریزمانی زۆر زه قه. یا ده بی بگوتری (به چاکی و چالاکی) وه یا بگوتری (به چاکی و چالاکانه) چونکه ریزه ی وه ک (پیاوانه، کوردانه، ژیرانه...) ته نها له گه ل وشه ی مادیدا دین ئیتر یا ناو بیته یا ئاوه لئاو، به نموونه سه یری ئەم ریزانه بکه، عه قلانه، هۆشانه، سۆزانه - هه لبه ته ده بی بکریته، عاقلانه، هۆشیارانه، سۆزناکانه... وشه ی (چالاکی) ش ناوی مه عنه ویه،

هه‌لناگرێ لهو رێژهه‌دا بیهته (وصف - بۆ فعل یا برا فعل وهک (خۆراک و پۆشاک...) که ئەمەش له رێزماندا ده‌ریژه‌ی هه‌یه و لێره‌دا لێی نایینه‌وه - به‌ نموونه، ده‌گوتری، خۆراکی کوردانه، پۆشاکێ ژانانه).

له ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره 19 ی گو‌فاره‌که هه‌ندی قسه‌ی وه‌ک به‌دییه‌ی ده‌دیترێ، به‌لام که لێی ورد ده‌یه‌یه‌وه هه‌یج واته‌ به‌ ده‌سته‌وه ناده‌ن. مانای چی زمانێ کوردی (هه‌رگیز رۆژێ له‌ رۆژان تا راده‌ی ترووکه‌ی چاویش گه‌لی کوردی به‌جی نه‌هه‌یشه‌وه)؟ که‌س به‌ته‌ما بووه‌ زمان گه‌له‌که‌ی به‌جی به‌یله‌ی؟ که‌س شتیکی وه‌ها گوتووه‌؟ هه‌یج زمانیک له‌ ده‌سه‌لاتیدا هه‌بووه‌ گه‌له‌که‌ی به‌جی به‌یله‌ی...؟ ئەمه هه‌ر قسه‌یه و به‌س له‌ خوێنده‌واری تیه‌هه‌لکشیو ناسه‌لمیندری، ئنجا ناشگوتری (تا راده‌ی ترووکه‌ی چاوی...) چونکه (راده) بۆ (پله) ی شتان به‌کار دیت نه‌ک (مقدار) ی شتان. ده‌بی بگوتری (به‌قه‌ده‌ر ترووکه‌ی چاوی، بای ترووکه‌ی چاوی، هه‌ینده‌ی ترووکه‌ی چاوی...) ئەوه‌ی وه‌هاشی به‌کارنه‌هه‌ینیت و بۆ مقداری شتانی بباته‌وه‌ شه‌ر به‌ زمانه‌که‌ ده‌فرۆشی وه‌ک ئەوه‌ی له‌ عه‌ره‌بیدا بلێی (لا أغفل عنک بدرجه لحظه عین) له‌ جیاتی (قدر لحظه عین).

هه‌ر له‌و دێرانه‌ی سه‌ره‌تاکانی ئەو ستونه‌دا نووسراوه (زمانی کوردی... پارێزگاری ره‌سه‌نیه‌تی رێزمان و ده‌نگسازیی خۆی کردووه...). به‌راستی که‌س تیناگا مه‌به‌س چیه‌ له‌وه‌ی بگوتری (ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازیی خۆی) چونکه که‌س نازانی دو سه‌ هه‌زار سال له‌مه‌وه‌به‌ر ئەم کورده‌ ده‌نگه‌کانی ئاخواتنی خۆی چۆن ده‌ربه‌ریوه‌ تاکو بتوانین دان به‌وه‌دا به‌ینین که‌ ده‌نگه‌کانی ئیستاکی هه‌مان ده‌نگی رۆژگاری زه‌رده‌شته. له‌م سه‌رده‌مه‌دا مه‌نگور و خۆشناو جوداوازی نیوان هه‌ندی که‌ له‌ ده‌نگه‌کانی ئاخواتنیان تیدا هه‌ست پێ ده‌کرێ ئیتر نازانین به‌ چ مه‌به‌ستیکه‌وه‌ بلێین ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازییان پاراستوه! کامیان ره‌سه‌نه‌؟ بۆچی ئەوه‌یان ره‌سه‌نه‌؟ به‌لگه‌ چیه‌؟ ئنجا نابێ بگوتری (ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازیی) چونکه وشه‌ی (ده‌نگسازیی) بۆ لای زانستی ده‌نگمان ده‌باته‌وه‌ که‌ ده‌زانین نه‌ کورد و نه‌ هه‌یج میله‌تیکی دیکه‌ ئاگای له‌ (ده‌نگسازیی) نه‌بووه‌ تاکو بپارێزی ی شتیکی دیکه‌ی له‌گه‌لدا بکات. له‌مه‌ش بترازی، ئەگه‌ر به‌ بیرێ خۆماندا به‌ینین که‌ ده‌نگی بیگانه‌ش تیکه‌ل به‌ ده‌نگه‌کانی ئاخواتنی کوردی بوون ئیتر به‌ جارێ له‌و ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازیی نابه‌له‌د ده‌بین. ئیمه‌ که‌ نه‌زانین ده‌نگه‌کانی زمانه‌که‌مان له‌ کۆندا چۆن ده‌براون، له‌ ئیستاکه‌شدا جوداوازیه‌کی ئاشکرا له‌ نیوان ده‌نگه‌کانی زاوه‌ جوداوازیی زمانه‌که‌مان دیاردیه‌تیکی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ بیت، بشزانین ده‌نگی نارسه‌ن که‌وتۆته‌ نیو زمانه‌که‌مان ئیتر چۆن له‌ مه‌به‌ستی ئەو (ره‌سه‌نیه‌تی ده‌نگسازیی) باس لیکراو بگه‌ین؟

له‌ باره‌ی (ره‌سه‌نیه‌تی رێزمان) یشه‌وه‌ ده‌بی وه‌ک یه‌ک بوونی ده‌ستوره‌کانی ئیساته‌که‌ و کۆنینه‌ی هه‌زاران ساله‌ی ئاخواتنی کوردی به‌ ئیساپات بگات ئنجا بویرین ده‌م له‌و ره‌سه‌نایه‌تییه‌ بده‌ین به‌و جوهره‌ی که‌ گوتاره‌که‌ که‌ هه‌ر به‌ رێوه‌ لێی ده‌یه‌ته‌وه. تا ئیسات هه‌یج زانایه‌ک و نوسه‌ریک و میژوه‌وانیک له‌وه‌ی نه‌کۆلیوه‌ته‌وه‌ ئایا زمانێ میله‌تی (خوری - هوری) که‌ بۆ ماوه‌ی هه‌زاران سال به‌ر له‌ میلاد دانیشتوی هه‌موو کوردستانی سه‌روو و به‌شی هه‌ره‌ زوری کوردستانی عیراق بووه‌ چ تاویکی بۆ سه‌ر زمانێ کوردی هه‌یناوه‌؟ که‌ زمانه‌که‌یان توایه‌وه‌ چ خه‌لته‌یتیکی نیشته‌ ناو زمانێ کوردی؟ تۆ بلێی خوریه‌کان شاده‌ماریکی (غه‌یری ئیرانی) له‌ میله‌تی کورد پیک نه‌هه‌ین؟ ئەوه‌ی ترانسلیته‌ریشتنی تیکسته‌ خوریه‌کانی (گردی شمشاره) ی خواروی رانیه‌ بخوینیه‌ته‌وه‌ ده‌توانی تروسکه‌ی ئەو زمانه‌ له‌ ئاخواتنی ئیستاکه‌ماندا بدۆزیته‌وه. ئەو تیکستانه‌ بۆ نزیکێ چوار هه‌زار سال تیه‌هه‌لده‌کشن، جا ئەگه‌ر پێوه‌ندی زمانێ خوریمان به‌ کوردیه‌وه‌ سه‌پاند ئایا مه‌به‌ستمان له‌ (ره‌سه‌نیه‌تی رێزمان) ی کوردی چی ده‌بی؟ پشتگۆی خستن و تینه‌خوینیه‌ته‌وه‌ی ئەم تیبینیانه‌ هۆی شانازی به‌ ده‌ست که‌سه‌وه‌ ناده‌ن، بایه‌خ پیدانیشیان پایه‌ی زانایی که‌س داناله‌نگینیت، به‌ ئیساپات گه‌یانندی ره‌سه‌نایه‌تی و نارسه‌نایه‌تییش کاری بادی هه‌وا نیه، خۆ ئەگه‌ر گوتاره‌که‌ی رۆشنیبری نوێ پابه‌ندی به‌ندی خۆی بکه‌م رێم هه‌یه‌ لێی داوا بکه‌م، پێش ئەوه‌ی هه‌نگاوی (ئیتیمۆلۆجی) کوردی

به ره و دۆزینه وهی وشه ی بیگانه وه ببات پیوسته وشه ره سه نه کانیان به ره و سه رچاوه ی راسته قینه ی خۆپانه وه ببات ئیتر له وانه یه مه علوم بکری که وا به شیکه ی وشه کانمان به شیوه ییکی ره سه نه له سه رچاوه ی غهیری ئیرانییه وه هه لقیون...

له و ستونه یه که مه ی لاپه ره 19 دا وشه ی (به رامبه ر) هاتوه. راستی ئه م وشه یه (به رانه ر) ه که له کیش و له ریژه ی (سه رانه سه ر) ه. هاتنی (ن) ی وه ستاو له پیش (ب) هوه له ئاخواتندا ده یکات به (م) هه ر وه ک وشه ی (عه نه به ر) به (عه مبه ر) ده خویندریته وه به لام ده بی (عه نه به ر) بنوسریت. من بو خۆشم به هه له وه یا به له بهیر چوون وا بووه (به رامبه ر) م نووسیوه. وشه ی (ده ورانده ور) یش یه کیکه له تاقمی (سه رانه سه ر) و (به رانه به ر)...

هه ر له و ستونه دا (گو کردن) به واتای (تلفظ) به کار هینراوه. ئه مه شیان هه له یه چونکه به واتای (جوله کردن) دیت وه ک که ده گوتری (دهستی گو ناکات، زمانی گو ناکات). دیاره زمان گو کردنه که بوته هوی ئه وه هه له یه.

دیسان له و ستونه دا هه له ییکی فکر هه یه. گو تاره که له و شوینده دا وه ها راده نویتی که قه رزکردنی وشه ی بیگانه بوته هوی پهیدا بوونی شیوه ی هه مه جور له زمانی کوردید. هه له بهت ئه م رایه راست نییه چونکه جودایی نیوان شیوه ئاخواتنه کان له وشه و عیبارته ی کوردیش به ده ر ده داته وه چ له روی (تلفظ) هوه بیته و چ له روی دارشته نه وه بیت. به نمونه، پشه ری دهلین (ئه مه گوتن) له جیاتی (ئیمه وتمان) ی سلیمانی و (مه گوت) ی بادینایی دیاره ئه مانه ش هیچیان له ده ره وه به قه رز وه رنه گیراون. له حه قیقه تدا قسه له باره ی هوی پهیدا بوونی زاری جودا له زماندا درێزه ی هه یه و لیته دا نه لی ده بینه وه نه پیوستیشمان پی هه یه، به لام له م شوینته ی هه مان ستوندا که ده خویتیته وه (... چونکه که ره سه قه رز کراوه که له لایه که وه، له ره گه زیکه وه نییه) چاوه نویری (لایه کی دیکه ش) ده که یته که چی ده ستت به هیچ ناگات. سهیری دارشته که ش بکه یته ده بینی به دوا یه کدیدا هاتنی (... له لایه که وه، له ره گه زیکه وه) یه کجار ناقولایه و چ خزمایه تی له گه ل شیوه نووسینی ئه ده بی نییه.

هه ر له به رودای ئه و ستونه دا وشه ی (تیادا) هاتوه. ده زانین (تیا) بریتییه له (تیدا) که به هوی سوانی (د) ه که له زاری سلیمانیدا بوته (تیا). له بهر ئه مه (تیادا) بریتییه (تیدادا). هه ر به و پیه ش که ده نووسری (تیا یا) له حه قیقه تدا ده بی له (تیدایدا) وه هاتنیته چونکه (تیا) وه ک گوتمان (تیدا) یه (یا) که ی دوه میش (یدا) یه. جا ئه گه ر بمانه و ی زمانیکی ئه ده بی راستمان هه بیته پیوسته بنووسین (تیدا) له بری (تیا) بشنوسین (تیدیدا) له بری (تیا یا)، دیاره (تیادا) ش به هه موو مه زه ه بان هه ر هه له یه. خو ئه گه ر نووسه رانی (تیا، تیا یا، تیادا) به رده وام بن له سه ر راره وی خۆیان ناشی داوا بکه ن نووسه رانی دیکه واز له کوردیه ره سه نه که به یین با ناوی یه کچوون کردنی شیوه ی نووسینی ئه ده بی، چونکه داوا له شیوه ی ئه ده بی ده کری کام ریاز راست و دروسته ئه ویان بکاته شه قامه ری نووسین⁽²⁾.

له ستوونی دوه می لاپه ره 19 ی گو فاره که دا وشه ی (جوگرافی) هاتوه. ریژه ی نیسه ته ی کوردی له وشه ی (جوگرافیا) ده بیته (جوگرافی) نه ک (جوگرافی) چونکه ئه مه یان له عه ره بییه وه وه رگیراوه. به وه ش له عه ره بیته ی ناکه و ی که (غ) ه که کراوه به (گ) هه ره و ک که له جیاتی (به سرای) گوته (به سری) هه ر ریژه ی عه ره بیته به کاره یناوه هه رچه ند سینه که شت له جی صاداناوه.

هه ر له به راوردی ئه و ستوونه دا تا سینه کیکی ستوونی سیه م رایه ک ده ربراره له باره ی پیوست بوونی به کاره یانی شیوه ی ئه ده بی و به لاوه نانی شیوه ئاخواتنی ناوچه یی له نووسیندا. هه له بهت من پتر له و نووسینه داواکاری چه سپاندنی شیوه ی ئه ده بی زمانی کوردیم، وا ده زانم قولتریش بو ئه و مه به سه ره رویشتم، به لگه شم ئه و دوو گو تاره یه

که له بهرگی چوارهم و بهرگی پینجهمی گوڤاری کۆری زانیاری کوردا بڵاو کرانهوه و لیڤه دا به پراویز په نجهیان بۆ راکیشراوه. من له رووی په رۆشهوه بۆ زمانه که مان، دهمووی نووسه ری کورد ریگه بدات به په سه ندرتین و په سه نترین و به هیز و پیزترین تععبیر و دارشتن و شیوازی کوردی که شیوه ئەدهییه که مان دهوله مندتر بکات و به ره و پینشتری بیات، ئەم ئامانجهش به و ته رزه قسه سافیلکانه ی ناو ئەو ستوونه پیک نایهت. هه ر ئیستا نموونه یه کی رینیشاندهری ئەو کاره ده خه مه بهر جاوی خو پته ر.

له نیوان به شیکی ئیله کانی کوردا (وه ک دانیشتوانی پشدر - پزدر) له جیاتی (ئیمه کردمان، ئیمه گوتمان...) ده لئین (ئهمه کردن، ئهمه گوتن) له جیاتی (ئیه کردتان، ئیه گوتتان...) یش ده لئین (ئوه کردو، ئوه گوتو⁽³⁾...). له حالیکدا بیان هوی ته ئکید به او پته سه ر ده وری شه خس له کرده ودا دارشتنیکی تایبه تی به کار ده هیتن و ده لئین (ئهمه ن کرد، ئهمه ن گوت - ئه وه و کرد، ئه وه و گوت) جا که بیستت گوتیان (ئهمه ن کرد) ده بی بزانی مه به ستیان ئه وه یه گرنگی بدن به ده وری خو یان له و کرده دا نه ک به کرده که خو ی، واته له و کرده دا که سیکی دیکه بی له خو یان به شداری کاره که نه بووه. ئنجا سه رنج بگره، له م ته عبیره دا (ئهمه ن کرد و ئه وه و خوارد) ریت نییه راناوه کان بقرتینت وه ک که له ئاخاوتنی عاده تیدا ئه و رییه هه یه. تۆ ده توانی بلیت (کردمان، خواردتان - کردن، خواردو) هه ره وک ده توانی بلیت (ئیمه کردمان، ئیه خواردتان - ئهمه کردن، ئه وه خواردو) به لام که هاتی له رسته ی (ئهمه کردن) دا راناوه نه لکاوه که ی (ئهمه) وه یا لکاوه که ی (ن) ت قر تاند رسته که و اتا نادات. (ئهمه کردن، ن کردن) خو ئه گه ر سه ره له به ری (ئهمه ن) ت له رسته که ستانده وه تاکه وشه ییکی نات ه واوی (کرد) ده مینیت ه وه. له م نموونه یه دا مه به ستم راکیشانی سه رنجی رۆشنبیری (دلسۆز) ی کورده بو ئه و جو ره ته عبیره په سه نه کور دیانه ی که نه کوتونه ته ناو شیوازی ئەدهییمانه وه، هوی ئەم دیارده یه ش مه یله و روون کراوه ته وه له و دوو گوتاره دا، که سیک بیه وی پتر له باسه که ورد بیت ه وه ده توانی بو یان بگه رپته وه و له لای خو شییه وه قولتر دا گرت له ناو کیل کردنی دیراوه کانی نووسینی ئەدهییمان.

له بهر اووردی ستونی سییه می لاپه ره 19 دا ده خو پیت ه وه: (...جا، هه ر له بهر ئه وه یه بو یه ده ستی هاریکاریه تی...). له م چهن د وشه یه دا دوو هه له ی گه و ره هه یه. یه کیکیان ئه وه یه که ده لی (له بهر ئه وه یه بو یه...) هه ردو کیشیان یه ک و اتا ده به خشن، ده ستیش ناده ن یه کدی ته ئکید بکه نه وه چونکه ته ئکید جی خو ی هه یه و ئیره هه و نییه... ئەم هه له یه یان ئینشائیه، هه له ی دوهم (صرفی) یه که ده لی (هاریکاریه تی) چونکه وشه ی (هاریکاری) به تنها خو ی ئیسمی مه عنه و ییه به واتای (تعاون، تضامن...) وشه که ش به هوی پاشگری (ی) په یدا بووه که یه کیکه له پیکه پنه ره کانی ئیسمی مه عنه وی وه ک که له وشه کانی (جوانیی، دریزی، کورتیی...) دا واتای (جمال، طول، قصر...) ی دروست کردوه. له بهر ئەمه به سه ره وه نانی (هتی) ده بیته لی زیاد کردنی بی سوود و هه له ی (صرفی). جا ئه گه ر نه خو پیت دوویه ک وه یا تازه خو پیت دوویه ک هه له ی وه های کرد ناشی ئەدییه کانمان بیکه نه به لگه ی راست بوونی ئەو کاره و بیسه پینن به سه ر شیوازی ئەدهییماندا. له کونه وه گوتراوه (له سه ر به ردی سه نگی سه خرئ...) به لام ئەگه ر له قالوبه لایشه وه گوترا ی هه ر کوتانه وه یه کی سی جاره ی بیلزومی یه ک شته... ئەم هه له یه ی وه ک (خزمایه تی، کوردا یه تی، برسیه تی...). وشه ی (خزم، کورد) به هوی (ایه تی) بونه ته ناوی مه عنه وی، وشه ی (برسی) ش به هوی (هتی) یه وه. دریزه ی ئەم باسه له گوتاری (به کاره ی تانی) له ریزمانی کوریدا) له بهرگی یه که می گوڤاری کۆری زانیاری کورد، سالی 1973 دا بڵاو کراوه ته وه... به هه مه حال وشه ی (هاریکاریه تی) وه ک ئه وه یه بلی (برسیه تی یه تی)، جا ئه گه ر که سیک له نووسیندا به کاری هینایت هه له یه کی کردوه، وه ک که هه موومان به هه له دا ده چین، هه له ش له سه ر مرؤف به عه یب حیساب نا کری ئه گه ر دوا ی رون بوونه وه ی خو ی پنه نه لکینیت...

دوای دوو دیری کورتیله تووشی ئەم شتە دیت (...زانیانی کورد و کوردەوانییەکان و زمانناسەکان بۆ هینانە دی...). ئەم ریز کردنە نە واتا دەبەخشیت و نە تۆسقالیکیش جوانیی تێدایە و نە بە هیچ بۆرە تەئویلانیش بۆ لای نووسینی ئەدەبی دەچیتەوه. من لە لای خۆمەوه یارمەتییهکی ناتەواوی رێستەکە دەدەم بەوهدا کە بلییم واویکی عەتف لە نیوان (کوردەوانییەکان زمانناسەکان) پەرپوه، بەلام چاری (کوردەوانییەکان) نە بە من دەکرێ نە بە کەسی دیکەش، چونکە ئەم وشە یە ناوی مەعنەوییه لە (کوردەوان) هوه هاتوووه وەک کە (پاسەوانیی) لە (پاسەوان) هوه هاتوه، بەوهش لە ناوی مەعنەوی ناشۆری کە بەهۆی (کان) هوه خراوتە رێژە ی کۆ هەر وەک (پاسەوانییەکان) لێی ناشۆری. بەو پێیە ئەگەر وشەکان وەرگیرینە سەر عەرەبی وەها دەرەچن (علماء الکرد والکردیات و علماء اللغه...).

دیاره گوتارە کە لەم ئیزافە یە ناوی مەعنەوییه بۆ سەر ناوی مادیی و بەدوادا هینانی ناویکی مادی دیکە بۆ پاش ناوه مەعنەوییه کە وای تصور کردوه کە (کوردەوانییەکان) یش هەر ناوی مادییە، واتە بە خەیاڵی (کوردەوان) و سەکە ی بە کارهیناوه، بەلام لەمەشدا دووچاری هەلە بووه چونکە ئەوسا وشە کە وەک (بەرخواوان، کارهوان) ی لێ دیت کە خەریکی پەرورده کردنی بەرخ و کاره، (کوردەوان) یش دەبی خەریکی مرۆفی کورد بیت بۆ بەرپۆهبردن و پەرورده کردنی کە ئەمەش ناشی مەبەستی گوتارە کە بیت. دیاره ئەوهی کە مەبەستە لەم وشە یەدا واتای (المهتومون بالکردیات) ه. جا کە ئەمە وای پێویستە لە وشە ی (کوردی) یهوه بۆی بچین و بلیین (کوردییەوانەکان) کە بە رینوسی ناو گۆفاری رۆشنییری نوی دەبیتە (کوردی یهوانەکان).

لە ستوونی یە کەمی لاپەرە 20 ی گۆفاره کەدا ئەم عیبارەتە هاتوووه (... بۆ ژباندنەوهی کەلهپوری کوردی و سەرفراز کردنی لە دەست زەبر و جهوری تۆز و خۆل و ئالوگۆری چەرخ...). لە ئاست وشە ی (سەرفراز کردن) دا هەر ئەوه دەلیم، لێرەدا بە شیوهی ئاخوتنی عادهتی نەک ئەدەبی بە کار هاتوه چونکە ناشی بلیین کەلهپوور سەرفراز دەکەین مەبەستیش پاراستنییهتی.

باوەر ناکەم لێرە بە پێشەوه کەس نوسیبیتی (زەبر و جهوری تۆز و خۆل...) چونکە زەبر لە کوتەک و گاشەبەردەوه چاوهنۆری دەکریت نەک لە تۆز و خۆل. ئەمبە کارهینانە هەلە یە (زەبری تۆز و خۆل) لە هیچ شیوه یینکدا دروست نییه، نە ئەدەبی و نە عادهتی، پاراستنی کەلهپوریش بۆ ئەوه نییه وشە پاراستراوهکان لە جینگە ی نالەباردا بە کاربەتیرین⁽⁴⁾، ئەدەب و خویندن و رۆشنییریش بۆ ئەوه نین نووسەران لە ریکاری عادهتی خەلق بەرە ژێر بیەن. وشە ی (ئالوگۆر) یش لە راستیدا بە واتای (بە یە کدی گۆرینەوه، جینگە بە یە کدی گۆرینەوه) دیت نەک (گۆرین) ی رپووت وەک کە لەم شویتەدا بە کار هاتوووه. دەبینم نووسەران ناوانەوه ئەم وشە یە بە واتای (گۆرین) بە کار دەهینن، بەلام، وەک دەزانین، هەلە کردن نایتە بنەمای دستووری هیچ شتییک. کە دەلێی (لە ژووورە کەمدا ئالوگۆرم بە شویتی کەلوپەلە کم کرد) مەبەست ئەوه یە جینگۆر کیت بەو کەلوپەلە کردوه واتە یە کیکانیت بردۆتە جینگە ی یە کیک دیکە، یاخود کە دەلێی (من و دارا ئالوگۆرمان بە گۆرەویەکان کرد) مەبەست بە یە کدی گۆرینەوهی گۆرەویەکانە دەنا گۆرەویەکان خویان لە خویاندا نە گۆراون... جگە لەم لایەن، لە لایەنی مونسەبە ی واتای وشانیشەوه، ج خزمایەتی یەیدا نابی لە نیوان (تۆز و خۆل لینیشتن) و (ئالوگۆر) دا چونکە ئەو ئالوگۆرە ج بە واتای گۆرینی عادهتی بیت و ج بە واتای پیک گۆرینەوه بیت تۆز لە شتان دەتە کینیت نەک لیبان دەنیشیت. لەبەر ئەمە سەرلەبەری رێستە کە بە هەموو کیشانە و پێوانە ییک هی نووسینی ئەدەبی نییه، بە کەلکی ئاخوتنی سادهش نایەت.

بە دوا ئەمانەدا، توانجە بەستە زمانە کە ی کە بە دەوری ناوی (محەمەد عەلی) یهوه بۆ گوتارە کە ریکخراوه و لە (پێشەکی) یە کانی من گیراوه بەجی دەهیلیم بۆ ئەو گوتارە و خوینە رانیشت. (پێشەکی) من و غەیری من باری کەوتوی یە کیک دیکە یی راست نایتەوه، تەنھا تیبینیە کیشم هەبی لە ئاست ئەو توانجەدا ئەوه یە کە تالای

سەرله بهری گوتاره که ی تیدا ئاشکرایه ئاشکرایه که شی لهوانه یه گومانی خویته ران بۆ ئه وه بیات که ریکخه رانی گوتاره که تۆله ی شتیکی لیره به پێشه وه وهر بگر نه وه چونکه هه موومان ئه وه نده شارازاییه مان به خۆمان هه یه که بزاین ئه و ته رزه شیوازه ناحه زانه یه له تا که سه رچاوه ی سۆز و په رۆشه وه هه لئاستیت. ده ردی یه کجار گرانی نووسین و بلا و کردنه وه ی ئه م رۆزانه مان له وه دایه که به ناوی مه زوعیه ت و په رۆشه وه کام مه به ستی شه خسییه ئه ویان بۆ ناو (بابه ت) راپیچ ده کری. به هه مه حال چه ند و چۆنی ئه م لایه نه ناتوانی خۆی به یئیته ناو ئه وه ی لیره دا پیوه ی خه ریکم.

تا ئیره گوتاره که پێشه کیی بوو بۆ ره خنه گرتن له نووسینه کانی من، وه ک بۆشت ده رده که وی، پێشه کیه که له سه ر هه موو به یئیزی خویه وه هه یشتان له چا و زیده هه ژاری ره خنه کان بایه خیک په یدا ده کاته وه.

ره خنه کان له پێشه وه به ره نگاری وشه ی (حه شارگه) بوون و خیرا به خیرا گۆریویانه بۆ (هه شارگه). وا بزاین بریقوباقی (هه وشار) فیلی له چاوه درشتیبینه کانی ئه و گوتاره کردوه و ناوبانگی سه گی (هه وشار) رپی زه لله ی له پیش هه نگاوه بلا وه کانیدا هه موار کردوه. ئیتر له و په له په له ی ره خنه گرتنی بیجیدا ته له زگه ی به ستوه بۆ هه لدیری هه زاری به هه زاری ئه ووتو گورسیشی بۆ سۆر که یته وه سه رکه ل نایته وه. مرۆف که هینده ی ئه و شویته ی گوتاره که له راستی و له به له دی و له ئینساف دوور که وته وه، به که س نا کرئ جاریکی دیکه رووی هه تله بوونی له دروستی و روونینی و شاره زایی بکاته وه. به نموونه ده لیم، یه کیک که پی داگرت له سه ر ئه وه ی قه لاده که ره لایه هه رچی خه ریته ی دنیا هه یه ناتوانی باوه ره سه ره وینه که ی هه لگێریته وه.

وه ک له لاپه ره 9 ی کتیبولکه ی (چه ند هه شارگه...) دا نووسیومه: (حه شارگه جی خۆ تیدا شار دنه وه وه یا شت تیدا شار دنه وه یه). وشه ی (حه شار) یش له گه ل فیعله یاریده ره کانی (بوون، کردن...) دا ناروات به لکو ته نها فعلی (دان) به خویه وه ده گریت و ده گوتری (خۆی هه شار دا، هه شار ت ده ده م...). هه ر له م دوو رسته وه ش⁽⁵⁾ ده رده که ویت که مه رج نییه هه شارگه ته نها بۆ درنده بیت، ته نانه ت را وکه ران به زۆری بۆ بز نه کیوی و مه ره کیوی به کاری ده یئن، بۆ به رازیش زیاتر (لانه به راز) رۆشیتوه هه رچه ند مانیع نییه له وه دا هه شارگه شی بۆ به کار بیت چونکه ئاخواتن به به ریه وه هه یه وشه ییکی (عام) بۆ واتای (خاص) به کار به یئیت، وه یا لانه به رازه که هه ر خۆی هه شارگه بیت... له راستیشدا به راز درنده نییه چونکه گیاخۆره، به لام من شه ر به گوتاره که نافرۆشم و به درنده حساب کردنی به رازی لی به هه له ناگرم.

هه وشار ناوی ناوچه یه کی به رینی کوردستانی ئیرانه و سه گه که ی پی هه لده دریته وه، وه ک که له پشه ردا ده لین سه گی (حه سار) مه به ستیان سه گی که له ره سه نی سه گی ئه و دییه ی (حه سار)⁽⁶⁾ بیت. ئه گه ر (هه وشار) به واتای (درنده) بی ده بی ریش هه بی بلین (شیری هه وشار، گورگی هه وشار...). هه لبه ت شتی وه ها له کدوله ی ته ریشدا نه بیستراوه...

که حالوباری (حه شارگه) ئه مه بی چ جی ئه و سه رسورانیه ی ناو گوتاره که ی تیدا نییه که دیت و ده لی (نازانم بۆچی ئه م به ره مه ی ئه م ناوه ی پیوه نراوه). گوناھیکی کتیبولکه که و من و (حه شارگه) ش له وه دا نییه که گوتاره که ی (رۆشینی نوێ) له مه سه له که نابه له ده، بیگومان (سه رنج راکیشانی بازار) یش له خۆ نواندنی بی بنج و بناواندایه. له مو کریان له جیاتی (حه شار، هه شارگه) دوو وشه ی (حاشار، هه شارگه) به کار ده یئن.

به دوا ئەم سههوه زلهی گوتاره که له وشه و واتای (حهشارگه) دا دهبینین به لئینی نر خاندنی ناوه روکی کتیبولکه که دراوه، که چی ببری ببری گوتاره که نزیکه باسه کانی (حهشارگه) نابیتتهوه و خوی له چهند لایه نیکه تهعبیر و وشه کانی ده ئالیننی تهویش وهک که ئیستا روون ده بیتتهوه به شیوه نیکه یه کجار نابه له دانه. گوتاره که پیمان نالی ته و پاشگرانهی باسیان لئ کراوه چین و چون، ناوگر له کوردیدا هه یه نییه، کۆتاییه کانی فیعلی تایندهی که سی سییه می تاک و دوه می تاک راناون راناوین، فیعلی (انتقالی، پیچهوانه) هه لده گرن قسه یان لئوه بکری یاخود هه ر ده بی باسه کۆن بوه کانی ریزمان بکوئینهوه... من ئیستاش داوا له خوئنه ران ده که م سه رنج بگرنه ئەم لیسته یه له شیوه گۆری فیعلی کوردی له و باراندا که من ناوی (انتقالی) و (انتقالی پیچهوانه) م لئناون.

فیعلی عاده تی	شیوه ی انتقالی	شیوه ی انتقالی پیچهوانه
ده بم	ده بمی	ده می
ده چم	ده چمی	ده مچی
		ده مهوی
		ده مدزی
ده یه خه م	ده یه خمی	
ده که وم	ده که ومی	ده مکه وی
ده ئیشی (دیشی)		ده بیئیشی (ده ییه شی)

ئاخۆ بۆچی فیعله کان هیندیکیان سی شیوه یان هه یه هیندیکیان دوو شیوه یان هه یه، که چی به شیکیان هه ر شیوه ی پیچهوانه یان هه یه، خۆ ناشکری دیارده که له ده فته ری زمانی کوردی بسریته وه هه ر له بهر ته وه ی بیشر بیری لئ نه کراوه ته وه وه یا گوتاری وه ک هینه که ی رۆشنییری نوێ ناتوانی پیوه ی خه ریک بیته وه یا ته وه به کاره یانان له گه ره ک و کۆچه ی نوسه راندا باو نییه.

با بزانیان گوتاره که چون به ناوه روکی (حهشارگه) وه خه ریک بووه. له پيشه وه گوتاره که چاوی هه لبه زیوه ته وه له به کاره یانانی تهعبیری (شلکردنه وه) و وه های لئ خیل و خوار بوته وه هه ر ده لئتی که وه و دیوجامه ی دیتوه. شلکردنه وه به عه کسی بۆچوونی گوتاره که نه پيشه کییه و نه ده سپیشخه رییه و نه سه ره تاشه، چونکه وهک له واتا که یه وه ده رده که وه ی ئاسان کردنه. ده ته وی ده رمانیک وه یا خۆراکیکی وشک بوویه وه به کار به ینیته، نه خته ک ئاوی تی

دهکهیت و به کهوچکیک وهیا دارۆچکههیک وهیا به پهنجه کانت تیکیان ههڵدهشیلیت و شته رهق ههڵاتۆکه شل دهکههیتهوه، منیش لهو رۆپه رانهی ههرهپیشهوهی (حهشارگه) کهدا تهوهم کردوه. ئنجا ئهههش له بهیندا نهی، زمانی کوردیه و له دهقی خۆی و به رێبازیکی کوردانهدا لهگهڵ خۆم هیناوه بۆ بهر چاوی خویتهری کورد ئیتر بۆ دهی (نوسهرا!) ی کورد تهو دردۆنگیهی لهگهڵدا بکات...

دوای ئههه، گوتاره که رهخنه ی له بهکارهینانی وشه ی (بهراچاو) گرتوه و دهلی (...چونکه ههرگیز کورد نالی (بهراچاوهکان)، بهلکو کورد دهلی (ئاشکراکان) یاخود (دیاریهکان) یاخود (ئهوانه ی که له بهراچاون). لیره دا مهعلوم دهکری، تهو کهسه ی رهخنه که ی گرتوه لهوانه یه ههر گوئیستی ئاخوتنی کوچه و کۆلانی گهره کی شاره که ی خۆی بووه و فهرههنگی وشه کانی قسه پینکردن و نووسینی زۆر ههزاره چونکه وشه ی (بهراچاو) بهو واتایه ی من لهو شوینده دا بهکارم هیناوه هی رهخنه ی گرتن نییه مه گهر له لایه ن تهو جۆره ی خه به ره ی زمانی کوردیه وه بیته... که دهلی (ههرگیز کورد نالی...) وای لی چاوه روان ده کری بهقه ده رهیز و بیزی وشه ی (ههرگیز) ی وه ها برنده شاره زای کوردی بیته که چی، به راستی، خاوه نی تهو (ههرگیز) ه مافی به ده یه کی له خۆ بای بوونه که ی نییه. چه ند جی پهرۆشه نووسه ری کورد لهو ناوه رۆکانه ی که به ته مایه لیان ه وه بدوی هه لیبته و به ته پکه ییکی وه ها بچکۆلانه ی (بهراچاو و ئاشکرا) وه بیته.

وشه ی بهراچاو لهو جینگه یه دا که من بهکارم هیناوه له ئاشکرا و دیار بههیزتر و راگه یینتره چونکه لهوانه یه چاوه بهسه ر شتی ئاشکرا دا بکشیت و فهرقی پی نه کات به لām له نه دیتنی شتی (بهراچاو) چ عوزری به دهسته وه نامینی، تۆ سه یریکی نووسینه که ی من بکه چۆن ده لیم (نوسینه که م روو لهو ریزمان شناسانه ش ناکات که راهاتوی باسه بهراچاو و ناوه ره کردوه کانی ریزمان...). هه قم هه یه له خویته ری کورد داوا بکه م لهو ته عیبه ساده و بی قورته م بگات، له وه ش وردیته وه کهوا من هه قی وشه ی (بهراچاو) یشم پر به پیستی واتا که ی داوه که له گه ل (ناو ده رکردو) ی جوت ده هیتم نه ک ئاشکرا و دیار، چونکه ناوه ره کردووش وه ک بهراچاو هی لی بی ئاگا بوون نییه. رهخنه گرتن کاره کی پر سووده، به لām ده بی رهخنه گر گه ییشته یته په لیک بهسه ر بابه تی رهخنه لیگیراودا بناواریته نه ک له نزما یه وه رهخنه لهو شتانه بگریته که بهسه ر یاندا راناشکیته. ده بی نیت، گوتاره که تا ئیستا حوکی به کار نه هینانی بهسه ر دو وشه ی ریکو پیک و راست و رهوانی (حه شارگه و بهراچاو) دا ده رکرد. شلکردنه وه شی تاوانبار کردبوو، ههر بزانه (دهستورات) یشی لی مهنع کردین، برۆا ده که م ته م گوتاره ته گهر ده سه لاتی تهواوی هه بی خواردنی (چهنگ سوته که و په له پفه) ش له عاله م مهنع ده کات به وه دا که بلی ههرگیز کورد خواردنی وه های نه خواردوه...

وشه ی (دهستورات) یش وا دیاره به لای نوسه رانی⁽⁷⁾ گوتاره که وه عه تیکه بیته. من لیان به عه یب ناگرم نه یان بیستیته، به لām لیان ناوه شته وه به په له بریاری نه بوونی بدهن.

له کوردیدا ریزه ی کۆ (واته: صیغه الجمع) وه ک ده زانین چه ند شیوه ییکی هه یه، هی له هه موویان مه شوورتر و شایعتر ته وه ی به لی زیاد کردنی (ان) په یدا ده بیته وه ک: ژنان، پیاوان...

ریزه یه کی تابه تی کوردی هه یه بۆ (کۆ) کردن له کاتی بانگکردندا وه ک که ده لین: کورینه، خه لقینه، مامۆستاینه...

ریزه یه کی یه کجار ده گمه نیش هه یه وه ک: میوه جات. له فارسیدا (حاصلجات، عملجات...) رۆیشته وه. ده توانین وشه ی وه ک: (خورده وات، سه به وات) یش له م جۆره وه یا له جۆری دواتر حساب بکه یین.

رێژهی چوارهم ئهوهیه به خستنه سهری (ات) پینک دیت، وهک، دیهات، مالات، باغات. ئەم رێژهیه، به ریکهوت، نالی له شیعره کوردی - عه ره بیه ئامیزه کهی (درونی لدار الشهرزور و بروده) به کاری هیناوه: فغابات داغات جرگ الشقایق.

وشه ی (دهستورات) له وانهیه بهر ئەم رێژهیه کهوتون. به زۆریش له نیوان کوردهواری دهشت و دهردا به کار دیت وهک که دهلین: دهستوراتی فلاحهت. جا ئەگەر ئەدییک و نوسه ریک و کوردیکی عادهتی نه بیستیت خهتای من و زمانی کوردی له وهدا نییه. وهک ده بیست نه گهران به ولاندا چهند کار ده کاته زمانناسی...

به دوا دهستوراتدا گوتاره که رهخهیه کی قورس و نارهوای له عیبارهتیکي ناو (حه شارگه) گرتوه هچیشی به سه ر هچه وه نییه. گویا من له لاپه ره چواری کتیبولکه کهدا گوتومه (... لایه نه یه کجار بزر و ورده کانی بچکۆله ناریک و پینچه کانی ریزمان...). ئەم راگوێستنه له نووسینه کهی منه وه بۆ ناو گوتاره که هه له ی گه وره ی تیدا کراوه، هه ر ده شلی به ئانقه ست چونکه هه له ی چاپ سنوری هه یه...

من له و لاپه ره به دا ئەمهم نوسیوه (به لێ بیگومان زه حمه تی کاروباری زمان هه ر له ده ربهرینی دهنگه کانی ئاخاوتنه وه ده ست پێ ده کات تا ده گاته کۆتایی زه حمه ته زۆر ئەسته مه کانی لایه نه یه کجار بزر و ورده کانی رینچکۆله تاریک و پینچه کانی ریزمان). به راستی، من که ئەم دارشتنه م په سهند کرد، ئیستاش په سهند تری ده که م، دو ئامانج ده رنه زه ر کردبوو. یه که میان ده رخستنی گرنگی و قولایی باسه کان، دوه میشیان حورمه ت گرتنی خوینته ری کورد له رپی دواندن به ته عبیری ئەدیبا نه و شاره زایانه. تۆ سه رنج بده واتای (زه حمه تی زۆر ئەسته می لایه نی یه کجار بزر و وردی رینچکۆله ی تاریک و پینچه ک). وا بزانه م ئەگەر غه دری لێ نه کری، ئەم ته عبیره هی ره خه لێ گرتن نییه. تۆ له لای خۆته وه به عیبارهتیکي وهک (سه ره رای ئه وهش که چی هیشتا ئاو یستا، ئیسته هه ر به زمانیکي مردوو...) ی ناو گوتاره که ی بگه ر و پیم بلی ئایا گوتاریک خه ریکي ئەو (هه دار هه دارانی) یه بیست مافی ره خه گرتنی ده می نیت؟ که سیک بیه وی راستی شتان تینگات، ده زانی من له نوسیندا، چ عه ره یی، چ کوردی، ده مه وی به پێی ده سه لات مافی ته وای زمان بده م به نووسینه که چونکه (ته عبیر) و شیواز به شیکی بنجیه له به ره می ئەده یی، لێ ره به پینچه وهش گوتومه شیواز و ناوه رۆک له یه کدی جودا نا کریته وه چونکه (شیواز نما کردنی ناوه رۆکه به ره و ده ره وه...) خۆ به زمانی خۆشم نه لیم، ئەوه نده به بهر نوسینی منه وه هه یه که نوسینیکي وهک ئەو گوتاره پتر هه لوه ست له ئاستیدا بکات و درهنگه تر به ریته گیانی و شاره زایانه تر خۆی لی به سه هو ببات. که ئەمه بۆ خۆم داوا ده که م بۆ هه مو کهس و له هه مو کهسی داوا ده که م... خولاسه!!

ئنجنا نۆره ی وشه ی (حیسا بان) ه.

گوتاره که لینی به عیب گرتوم که گوتومه (خوینده واری عاده تیشم له حیسا بان ده رها ویشته...) له وه دا گویا وشه ی (حیسا بان) هی کویره دییه که... به لام نوسه رانی گوتاره که له خۆیان که وتونه ته گومانه وه نه کا وشه که هه ر به کارهیتانی تاکه یه ک کویره دی نه بیست ئیتر به خیری خۆیان ئەمه شیان هاویشته ته سه ر کویره دیکه وه (ئه گه ر زۆر به رفراوانیش به کارهاتی هه رگیز له ناوچه یه کی بچکۆله زیاتر ته جا وهز ناکا...) من نوسه رانی گوتاره که سه غله ت نا کام به وه دا لێیان بپرسم، کام کویره دی؟ کام ناوچه؟ هه قمیشه لێیان بپرسم چونکه دیسان وشه بقدرا وه که ی (هه رگیز) یان به کارهیتا وه.

له گه‌ل ئه‌مه‌شدا که گوتاره که لیره‌دا بایی فهرقی نیوان شه‌و و رۆژان (ببینه دهلیم رۆژان – نه‌ک رۆژ) له جه‌وه‌هری زمانی کوردی دورکه‌وتۆته‌وه، هه‌ر سپاسی ده‌که‌م چونکه‌ خیرایی پێ کردم له ره‌واندنه‌وه‌ی تاریکایی به‌ ده‌وری یه‌کیک له‌ خاسیه‌ته‌ بنجیه‌کانی ته‌عبیری کوردی که تا ئیستا قسه‌ی لیوه‌ نه‌کراوه، خۆشم ده‌رفه‌تم نه‌بوه‌ رونی بکه‌مه‌وه، هه‌ر به‌و نیازه‌ش که له‌ گه‌ل ئه‌ندامانی (لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی) کاتی گه‌یشتییه‌ باسی (سینتاکس) لێی بکۆلینه‌وه، به‌لێ به‌و نیازه‌ خۆم له‌ باسه‌که‌ ده‌دزیه‌وه‌ بۆ فه‌رمانی پێویستتر، به‌لام وا، خوا و راستان، له‌ سایه‌ی ئه‌و گوتاره‌ هه‌لی ساغ کردنه‌وه‌ی به‌ کاره‌یتانی رێژه‌ی کۆ له‌ راسته‌ ئاخاوتنی کوردیدا هه‌لکه‌وت و منیش به‌ چاکه‌ی زمانی کوردی و بۆ سودی ئه‌وانه‌ی وه‌ک نوسه‌رانی ئه‌و گوتاره‌ له‌ باسه‌که‌ به‌سه‌هو چون له‌ سه‌ری ده‌نووسم.

یه‌کیک گوێبێستی شیوه‌ جو‌رجۆره‌کانی ئاخاوتنی کوردی بویت، وه‌یا هه‌ر نه‌بی سه‌رنجی له‌ ناوی به‌شیکێ زۆری ئاواپیه‌کانی کورده‌واریی گرتبیت، هه‌ست به‌ دیاره‌ی (ناشقه‌کۆ) یی⁽⁸⁾ ده‌کات، واته‌ له‌ کوردیدا گه‌لێک جار رێژه‌ی کۆ به‌سه‌ر رێژه‌ی تاکدا ته‌رجیح ده‌دریت. بێگومان ئه‌و ته‌رجیح دانه‌ له‌ خۆوه‌ و بی مه‌به‌ست و بی سوودی (بلاغه‌) نییه، واته‌ کاریکی بی لزوم و بی جی نییه‌ چونکه‌ هه‌رجاره‌ له‌و رێژه‌ کۆیاندا مه‌به‌ستیکێ تاییه‌تی ئاخپوه‌ر جیه‌جی ده‌کری. به‌لای باوه‌ری منه‌وه‌ له‌ بنه‌ره‌تا ئه‌م به‌کاره‌یتانی رێژه‌ی کۆ بۆ (به‌ گه‌وره‌ترین) و (تغلیب) سه‌ری هه‌لداوه، دیاره‌که‌ش به‌م شیوه‌یه‌ رون ده‌بیته‌وه‌:

1- ناوی زۆر ئاواپیی کورد به‌ (ان) ی کۆ کۆتایی دیت. وه‌ک: خدران، حاجی ئۆمه‌ران، قه‌لاچوالان، پشت ئاشان، سه‌رسیان، ئاوده‌لوکان، سه‌رکه‌پکان، باسوسیان، کاولوکان... مه‌یلی به‌کاره‌یتانی رێژه‌ی کۆ له‌م ناوانه‌ به‌ تیکرایی و له‌ سی ناوی (خدران، حاجی ئۆمه‌ران، ئاوده‌لوکان) به‌ تاییه‌تی زۆر ئاشکرایه، هه‌لبه‌ت ناوی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌مانه‌ش له‌ زۆر زۆرتره‌.

2- مه‌یلی به‌کاره‌یتانی ئه‌م رێژه‌یه‌ وا ده‌کات ئاخپوه‌ری کورد له‌ به‌ دوايه‌کتردا هاتنی دو ناویش (ان) یک بخاته‌ کۆتاییانه‌وه‌ وه‌ک که‌ ده‌لێن (خدر و مرادان توتنه‌که‌یان داشت – فاتم و هه‌مینان مه‌ره‌که‌ ده‌دۆشن...). گویم لێ بوه‌ گوتراوه‌ (به‌یتی مه‌م و زینان)، (مه‌که‌ و مه‌دینان...). هه‌ر به‌ دوا ئه‌مانه‌شدا (بانگی شیوان...)، (بانگی خه‌فتان...).

3- وا ده‌بی به‌ نیازی رێژ لێنان له‌ حاله‌تی (اضافه‌) شدا که‌ هیچ واتای کۆی تیدا نییه‌ (ان) ه‌که‌ به‌کار دیت وه‌ک که‌ ده‌لێن (عه‌ولای عومبه‌ران – مه‌به‌ستت (عبدالله بن عمر) ه‌ – برایی مه‌لا زیندینان..).

پێویسته‌ لیره‌دا لایه‌نیکێ دیکه‌ی ئه‌م دیاره‌یه‌ش رۆن بکه‌مه‌وه‌ چونکه‌ وا پێ ده‌چێ سه‌رله‌به‌ری دیاره‌که‌ به‌لای ئه‌و گوتاره‌وه‌ له‌ تاریکاییدا.

ئاخپوه‌ری کورد مه‌یلی بۆ ئه‌وه‌ ده‌روات که‌ وا له‌ دو حاله‌تی (اعرابی) دا وشه‌ بخاته‌ سه‌ر رێژه‌ی کۆ، دیاره‌ که‌ ده‌شلیم (اعرابی) مه‌به‌ستم لایه‌نی به‌لاغی نییه‌.

حاله‌تی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ که‌ وشه‌ (مفعول) وه‌یا وه‌ک مه‌فعل وا بێت، هه‌رچه‌ند ئه‌م راستیه‌ش مه‌نعی رێژه‌ی کۆ له‌ حاله‌تی (فاعلیه‌ و مبتدا و خبر) ناکات. لیره‌دا مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ بلیم به‌ زۆری له‌ (مفعولیة) دا وشه‌کان پتر به‌لای رێژه‌ی کۆوه‌ ده‌بردین. به‌ نمونه‌:

ده گوتري (به دیناران خوئی رزگار کرد...) لیره دا (دیناران) له ژیر تاوی پریپۆزیشن (حرف جر) دایه. که (دینار) ه که بکه یته (فاعل) به عاده ت ده لئی (دینار رزگاری کرد وهیا رزگاریان کرد- نالئی دیناران رزگاریان کرد). وشه ی دینار له م رسته یه ی دواییدا (دینار رزگاریان کرد...) هه لده گری وه ک کۆ مامله تی له گه لدا بکری له و روه وه که مه به ست جنسی دیناره و له واتادا کۆمه له دینار ده گریته وه، ده شکری مامله تی تاکی له گه لدا بکری چونکه وشه که بۆ تاکه.

له حهیراندا ئەمه ده بیهیت: کیژ ده لی چ عه بیم نینه و چ عه بیانم لی مه گرن.

سه رنج بده وشه ی (عه یب) که له پێشه وه وه ک (مبتداً) هاتوه رواله تی وشه که تاکه و نه گوترا (عه بیانم نییه) به لام چونکه مه به ست له وشه که (مطلق) ی عه بیه (خبر) ه که ی خراوته رێژه ی کۆ و گوترا (نینه) نه گوترا (نییه). به لام جاری دوهم وشه ی (عه بیان) چونکه له حاله تی (مفعولیه) دایه رێژه ی کۆی بۆ به کارهینرا. ئەم مامله ته جو دایه ی حهیرانه ی کوردی له گه ل وشه ی (عه یب) دا کردوه تی ده که ویتته بهر حوکمی ئەو ده ستوره ی (کۆ کردن) ی مه فعول و (تاک هیشتنه وه) ی فاعیل و (مبتداً)، به لام له گوتاره که ی (کوردواته نی) دا مامله تیکی ئەوتویی کراوه هه تا بلئی دوره له دروستی. له ستونی سییه می گوتاره که دا (هه ن و نییه) به کار هاتوه له مه شدا (هه ن) بۆ کۆیه و (نییه) بۆ تاکه بی ئەوه ی هیه هیه کی ئەو مامله ت جو دایه هه بی له رسته که دا یا له خودی وشه کاند. یا ده بی بگوتری (هه یه و نییه) یا خود (هه نه و نینه).

حاله تی دوهم ئەوه یه که ناخپه وه ری کورد پتر هه ز به کۆ کردنی مه فعول له رێژه ی ئاینده (مضارع) دا ده کات نه ک رابردوو و ئیستا که (مه به ست له ئیستا که ئەو رستانه ن که فیعلی ئاشکرایان تیدا نییه وه ک، من دارام، تۆ منالیت، ئیمه به قالین...). به نموونه، خه لک به راشکاو ی ده لین، مامزان راو ده که م، شوتیان ده شکینم، خانوان ده رمینم... له به یی فۆلکلۆری گالته نامیز گوتراوه، حهیران وه ره له سه ری سه فینی، چاوه کی کۆره ئیکی نابینی، ده ست لۆ هه ناران ده با هه نجیران ده پچرینی. وشه ی (هه ناران) که و تۆته ژیر تاوی (لۆ) ی پریپۆزیشن و فیعله که ی (ده با) ش که کاری تی ده کا رێژه ی ئاینده یه، دیاره وشه ی (هه نجیران) یش مه فعولی فیعلی (ده پچرینی) یه که له رێژه ی ئاینده دایه. ئەم خۆش جله و بیه ی (مفعولیه) بۆ رێژه ی ئاینده له رابردو دا ده رنا که وئ. به راشکاو ی ناگوتری (مامزانم راو کرد، شوتیانم شکاند، خانوانم رماند...) له م حاله ته دا وشه کان له شیوه ی تاکدا ده میننه وه به لام و اتا گشتیه که یان به ره و (کۆ) ده با ته وه وه ک (مامزانم راو کردن، شوتیم خواردن...) سهیری چۆن راناوی (ن) ی کۆ خرایه دوای فیعله کانه وه هه ر چه ند فاعیله که شیان ناخپه وه ری تاکه، وشه ی مه فعوله کانی ش هه ر تاکه.

حاله تیک هه یه مه دحی تیدا یه به گشتی رێژه ی کۆی بۆ به کار دیت وه ک: دارا کوری پیاوانه، زیبا گولی باغانه، ژیرۆ به چکه ی شیرانه.

له و شوتیانده دا که رپی رێژه ی کۆ به رفه راح نییه و پنیوستیشمان پنی هه یه هه میشه ده توانین به هینانی نیشانه ی ته عریف و شان بکه ی نه کۆ وه ک: پیاوه کان هاتن، ژنه کان چیشتیان لینا، هه ناره کانم برده بازار.

حاله تیکی دیکه ش هه یه پیوه ندی به به لاغه ته وه یه، له ویشدا وشه ی (تاک) ده لاله تی (کۆ) ی ده بیته، ئەویش ئەو حاله ته یه که له وشه که دا مه به ست (مطلق) ی واتای کۆ وه یا کۆمه لئیکی نامه علوم بیته نه ک چه ند که سیکی دیار کرا، گوتراوه:

(ده ره بندی ری نه بوو، کوران کرده ری) لیره دا (مطلق) ی کور مه به سته.

که گووت (ژنان سماقه که یان رنی) ویستوته بلیت بهرە ی ژنان نه ک پیاو سماقیان رنیوه.

دهلی: پیاوان شایه که یان به تال کرد، گورگان مه ره که یان له بن هینا، مریشکان ماشه که یان به ره لا کرد...

تاقمیک وشە ناوی کات ههیه له حاله تی (ظرفیه) دا حەز له ریزه ی کۆ ده که ن وه ک:

به هاران گه ران خۆشه - واته، له به هاراندا گه ران خۆشه.

شهوان به تیری دهنوم - مه به ستت (له شهواندا) یه.

سبه یان زوو هه لدهستم - دتهوی بلی (له سبه یاندا).

دهبی بشلیم راناوه کانی که سی (ئیمه، ئیوه، ئەوان) هه ره وه هاش ناوی ئیشاره (ئهمانه، ئەوانه، هۆوانه...) له هه موو حالاندا داوای رسته ی سه ر به (کۆ) ده که ن وه ک: ئیمه رۆشیتین، ئیوه دهنون، ئەوان ئازان، ئەمانه قوتابین، ئەوانه هه لاتن، هۆوانه به رخه که یان کوشته وه...

مهیلی به کارهینانی ریزه ی (کۆ) له م سی به یته ی مه لای ئینو ئاده میش به دیار ده داته وه:

هه وران کرده گۆله گۆل

میکائیلا ته توش ده ی

توتن و ماشان برشینه

دهبا نۆش بیته سه ر ده ی

رۆمی تهوا په یا بوون

کوتوبخانان ده که ن (طی).

جا که من بيم له م ریبازه یه کجار رون و ره سه ن و راست و دروسته ی ته عبیری میژو کردی زمانی کوردییه وه بلیم (... له م نوسینه مدا خوینده واری عاده تیشم له حیسابان ده رهاویشته...) هه قمه چاوه نۆری ئافه رین لی کردن بم نه ک توانج تی گرتن. من چوزانم نوسه ری کورد هه یه تا ئەم راده یه نابهلەدی زمانه که ی بیت؟ به و بییه ده بی ته عبیری (چوزانم) یش، که تازهم به کارهینا، له توانجان بیه ریتمه وه، وشە ی (بیه ریتمه وه) ش له ده ست ره خنه ی کال و کرچ رزگار بکه م.

به کارهینانی (حیسابان) له و شوینده دا، سه ره رای ئەوه ی له ریبازی زیده دروستی کوردییه وه بو ناو نوسینه که ی من هاتوه، مه به ستیکی بنجیشی راگه یانده، من که ده لیم (له حیسابانم ده رهاویشته) ریم هه یه بلیم مه به ستیم حیسابی زمان و ئەده ب و تیکرای رۆشنبیرییه که ده کاته وه چهنده حیسابیک و واتای (کۆ) به ده ستوه ده دهن، به لام له

راستیدا مەبەستم حیسابی ناو تاکە باسی رێزمانە بە نیازی ئەوەی کە لە ھەموو سەرۆبەریکی رێزمانی دەربھاویژم، دیاریشە رێزمان ھەم سەرۆبەری ھەبە.

بە خۆراپی نییە ھێندە لە نوسەری کورد دەپارێمەووە کە خامە ی خۆی رابینتی بەو تەعبیرە رەسەن و بەلیغانە ی کە لە شێوە جۆر جۆرە کانی ئاخواوتنی کوردیدا ھەن. ناوی و ناشی تەعبیری کوردی رەسەن کۆیتر بکریتەووە ھەر لەبەر ئەوەی نوسەران نەیانبستون. بیگومان ھەر جی تەعبیری نامەئەلوف ھەبە ئەگەر ھی ناوچە ی ئەو نوسەرانە بایە ئیستا دەبوو بە شێوە ئەدەبی کوردی چونکە دەبینین غەلەتە کانی ئەو تەرزە شویتە خەریکن خۆیان بەسەر شێوە ی ئەدەبیماندا دەھینن (وەک: تیا یا و شتی دیکەش).

رەخنەگرتن لە بەکارھێنانی (دەرھاویشتن) یش، وەک لە گوتارە کەدا کراو، ھی سەراوی و سافیلکە یی گوتارە کە یە و چ پێوەندی بە زمان و رێزمان و رۆشنیبری و رەخنە ی رەواوە نیە. منیش و تۆش لەویدا ئازادین بلیین لە حیسابانم دەرهاویشتووە - دەرھەیتناو - لام داو - دوورم خستۆتەووە... خۆ نا یەین ھەر جارە ویستمان وشە ییکی فەرھەنگ بو مەبەستییک بە کاربەینین پرس بە نووسەرانی ئەو گوتارە وەیا لایە نیکی دیکە بکەین، تەنھا ئەو ھەندە ھەبە وشە ی (دەرھاویشتن) لەو شویتەدا کە بە کارمەیتناو لەبارتەر و راستتر و بەلیغترە لە (دەرھەیتناو) چونکە من کە دەلییم (دەرھاویشتووە) خۆم لە ناو باسە کە دام و ئەو کەسانە دەردەھاویژم بو دەروە، ئەگەر بلییم (دەرھەیتناو) دەبی خۆم لە دەروە ی باسە کە بێ. بە نمونە کە تۆ خۆت لە ناو چالدا خۆل بو دەروە فری بدەیت دەلیی (ھێندەم خۆل لە چالە کە دەرهاویشت) بە لام کە بە دەولکە قور ھەلکیشیت بو دەروە ی بێر دەلیی (ھێندەم قور لە بێرە کە دەرھەیتنا...) ئەمەش لە بەدبەییە رونترە و یەکیک فەرقی بێ نە کات گوناھە دەم لە زمان و ئەدەب بدات چونکە گەنجی تازە پینگە یشتوو بەھەلە دەبات، رەنگە لە دوا رۆژیشدا ببیتە رابەر بو سەرچاوە ی لیکدانەووە نادروست.

ھەر لەو کاتەدا کە گوتارە کە رەخنە لە (حیسابان) دەگریت ھەلە ییکی گەورە ی رێزمانی کردووە کە ئەویش دەچیتە نیوان باسیکەووە رەنگە تا ئیستا زمانناسانی کورد قسە یان لێو نە کردبیت. گوتارە کە لە قالی خۆ شارەزا کردندا دەلی (جا نازانم چۆن لێردا لەسەر چە پەیرەو ی بە کار ھاتووە). لەم رستە یەدا دو وشە ی پرساری (چۆن، چە) ھاتوونە تە سەر یە ک مەبەست ئەویش (بە کارھاتن) ھە چونکە مەبەست ئەو یە پرسی (چۆن بە کار ھاتووە؟) - لەسەر چ پەیرەو ی بە کار ھاتووە؟. لە کوردیدا، ھەر وەک لە ھیچ یەکیک لەو زمانانە ی من تیان دەگەم، چایەز نییە لە یە ک رستەدا دو جار لە یە ک شت پرسیرت. تۆ ریت نییە بلیی (کە ی دەچیتە کوی - چۆن ئەتۆ کیت - بوچی کوا خواردنە کە...) ھەر وەک لە عەرەبیشدا ناگوتری (متی تذهب الی این - کیف هو من - لماذا الی متی تضحک). جارنکیان بو پیکەنین لە مندالیکی خۆم پرسی (ئەری ئیمە کەنگی چ دەکەین؟) مندالە کەش تەواویک پیکەنی. ئەم راستییە سەر تاییە ئەگەر باسیشی لێو نە کرابی ھی نە زانین نییە، ئیتر نازانم بلییم ھەلە تیدا کردنی لە چییەووە ھاتووە.

کوردی لە گەل عەرەبی لەمەدا جوت دەرو، بە لام لە بەکارھێنانی (تایا) و (ھل) دا لە یە کدی دەترازین. کورد دەلی (تایا کێ دەویژێ لەم رازووە سەرکەو ی). لە عەرەبیدا ناگوتری (ھل من یستطیع التسلق؟...) فارسیش وەکو کوردییە. لەمەووە دەردە کەو ی (تایا) ی کوردی لە روی ھیزووە ناگاتە (ھل) ی عەرەبی، بە لکو ھەر بایی (یا تری) پرساری تیدا یە چونکە دەگوتری (یا تری من سیفوز بالجائزۃ - یا تری ھل سیاتی زمان؟...).

بە دوا ئەمەدا رەخنە ییکی نالەباری دیکە ی لەویدا گرتووە کە من گوتومە نوسینە کە ی ناو حە شارگە روی لە خۆتەرانی عادی نییە، ئەو رێزمانناسە شی بە بەرچاوەووە نەگرتووە کە ھەر خەریکی باسە بەرچاوە کانی رێزمان..

گوتاره که ئەم قسهیهی منی وهها له قهلهم داوه که گۆیا قسه که خۆی به (سهنگی محهک) داناوه له دانانی پلهی خوار و ژوور بۆ خوینته و رۆشنییرانی کورد... ههلبهت ئەم بۆچوونهی گوتاره که هیچی بهسهر هیچه وه نییه و خۆ بهسههو بردنیکى ئانقهسته بۆ تاکه مهبهستی رهخنه... بابزاین من چیم نویسه.

له لاپهه چواری ههشارگه دا... دهلیم من له م گوتیه مهدا بهسهر ئاخپوهری عاده تیدا ده کشم... دواتر هه ر له و لاپهه مهدا دهلیم ئەوهی راستی بی له م نویسنه مهدا خوینده واری عاده تیشم له حسابان ده ره اویشتهوه. ئنجا له لاپهه پینجدا دهلیم نویسنه که م رو له و ریزمان شناسانهش ناکات که راهاتوی باسه بهرچاو و ناو ده ر کردوه کانی ریزمانن...!

که واته من روی قسه م له م سى تاقمه ی خواره وه نییه:

1- ئاخپوهری عاده تیی.

2- خوینده واری عاده تیی.

3- ئەو ریزمان شناسانه ی که له باسی بهرچاو و ناوده ر کردو راهاتون.

ئێستا، من که دیم دواى ئەو ته رزه رهخنه یه کجار سافیلکه ی نیو گوتاره که چاو به و نویسنه ی ناو (ههشارگه) دا دههینمه وه پتر له (حیساب به ده ر) کردنی ئەو سى تاقمه رازیم چونکه به راستی، باسه کانی ناو (ههشارگه) هی وههیا ن تیدایه چاوی یه کجار وردبین و زیهنی خۆته رخان کردو نه بی هه ر تاقمه تی خویندنه وه شیانى نییه چ جایی هه زم کردیان. له مهش بترازی هه قى خۆمه بلیم نویسنی من رو له فلانه تاقم و فیسار جه مات ده کات وه یا ناکات هه ر وه ک هه قى تو و هی تریشه نویسنه کاتان به ره و ئەو لایه نه بکه نه وه که ئاره زۆتانه له که سیشتان به عه یب ناگیرى روی قسه تان له هه موو عالم نییه. ههلبهت قسه که ی من له وه هم و وپینه و خه یالیشدا ئەوه ناگه یه نی که وا من ئەو خه لقمه بربر کردوه و پایه و روتبه ی سه قافه تم بۆ هه ر بره یان ده ست نیشان کردوه. له گه ل ئەمه شدا ئیمه بمانه وئ و نه مانه وئ عالم له خۆه بی خواهستی من و تو بربر و خوار و ژوورن، ته نانه ت قوتایی قوتابخانه کان به سه ر بیست و ئەوه نده پله یه دا دابهش ده بن، مامۆستا کانی فیرگه به رزه کانیش چه ند پله ی به رز و نزمیان هه یه... یه کیک نهختیک ئینساف به کاربهیتیت ده توانی مافی ئەو ته رزه قسه یه م بی بدات که بی ت و سه یری ئەو مه ته له بچوکه ی سه ره تا کانی لاپه ره 17 ی هه شارگه بکات و بیه وئ تییگات بۆچی له دو فیعلی (ده مگرن، ده مگرتن) دا راناوه کان ده وری فاعلیهت و مه فعولیه تیان له فیعلیکه وه بۆ ئەوی دیکه ده گۆرئ! به ر له وه ی نویسنه که ی من ئەم پرسیاره هه لستیییت چ ریزمان شناسیکم نه دیت خۆی له پرسیاره که گه یاندیییت. که س نه هات بلئ بۆچی راناوی (م) له (ده مگرن) دا مه فعوله و له (ده مگرتن) دا فاعله. هه ره وه ها راناوی (ن) له فیعله که ی یه که مه دا فاعله و له هی دوه مه دا مه فعوله که چی هه یج کامیکیشیان جینگه ی خویان نه گۆریوه...

زۆر به داخه وه گوتاره که ی (رۆشنییری نوئ) هه ر جاره که له قورتیکه وه هه نگاو هه لددیتت یه کسه ر و ده ره له حزه ده که ویتته قۆرتیکی گه وره تر و قۆلتر، وه ک هه ر ئیستا ده بییت ته په ی له بنی بیرنکی چه ند قۆله وه هه ئناوه. ئەم جاره یان هه لکیشانه وه ی گوتاره که بۆ ده ره وه ی ئەو بی ره ی تیی که و تو وه له ده سه لاتى که سدا نییه ئەگه ر گوتاره که تاقت و تینیکی زۆر نه داته خۆی و به وه دا نهختیک شه ره زایی له به دیه یاتی زمان و فۆنه تیک په یدا نه کات چونکه به راستی نه شه ره زایی و کویره واری گوتاره که له وانه نییه هه یج مامله تیکی خوینده واری له گه لدا بکریت. ئەو هه له

زلانه که هەر ئیستا هەلیان دەوێشێمەوێه حیکایەتی کابرای نەخوێتدوم بە بێر دەهینیتەوێه که له جیاتی نووسینی (مار) هەستا خەتینکی جینگلاوی کیشاو بە ماری تیگەییشت کۆلیکیش کەیفی بەخۆی هات.

بە دوا بەند و باوێه بێنجه کە ی (له حیسابان دەرھاویشتوێه) گوتارە کە ئەمجارەیان قۆل و باسکی سافیلکەیی خۆی بە شمشیری خامە کولە کە یەوێه له ئاشە کانی (سانکۆپانزا) هەلمالیوێه و رەخنە ی لەوێه گرتوێه کە له لاپەرە سێی (حەشارگە...) دا گوتومە (... کابرایینکی رۆژاوی نائوانی دەنگی لامە قەلەوێه کە ی ناو وشە ی اللە دەر بێریت...) گۆیا بەمەدا من فەرقی نێوان (پیت) و (دەنگ) ناکەم... دەک مالی هەلە و نەشارەزایی خراب بێ، چون دەزانێ رەتەلی وەھا ناقۆلا بە مروۆف بیات، ئەو مروۆفە هەرچی دەبێ با بێ!!

ئێستا دەبێ کە دەرسی ئەلفییتە کە بە قوتایی پۆلی دوومی فیرگە ی سەرەتایی دەلییت منیش لەسەرەخۆ و بە زمانی ساوایان بە گوتارە کە ی (رۆشنییری نۆی) بلیم، چ زاراوێ (لامی قەلەو) بە کاربەینم و چ شکلی (ل) بنوسم هیچ کامیکیان (دەنگ) نین چونکە دەبیسری و نادیتری و نانوسری و ناوھینانیشی بارستی ناییت. هەر وەک کە گۆتم (دارا) رەمزیکم بە کارھیناوە بۆ ناسینەوێه ئەو کەسە ی مەبەستە، هەر وەھا ش کە نووسیم (ل) وە ی گۆتم لامی قەلەو وە ی ناویکی دیکە ی لێنینم، له هەموو حالاندا رەمزیکم بۆ دەنگیکی دیار کراو بە کارھیناوە. گوتارە کە ی (رۆشنییری نۆی) ش کە بەو پەری با یی بوونەوێه وا دەزانێ شکلی (ل) دەنگە، بە تەواوی له زانستی فۆنۆلۆجی پشتری بوو و چ پێوھندی بەو کارەوێ نەماوێ. دەتوانم بلیم کە یە کینک نەزانی زاراوێ (لامی قەلەو) ناویکە بۆ ناسینەوێه ی دەنگیکی مەعلوم هەر وەک (دارا) ناوێ بۆ کەسێک، دواتریش وای زانی شکلی (ل) دەنگە، ئەو تەرزە کەسە یە کجار بە دەرنگەوێه له هەلە ی خۆی دەگات، یە کجار بە زەحمەتیش دیتە سەر رێبازی تیگەییشتنی باسە کانی زمان.

ئەمە له لایینکەوێه، له لایینکی دیکە شەوێه با موزدە لەو گوتارە پیت، کە له باسی فۆنەتیکێ کوردی و عەرەبیدا بگوتری دەنگی قاف و دەنگی لامی قەلەو و دەنگی شین... باشترە لەوێه بنوسری (ق، ل، ش) چونکە لەوانە یە شکلی (ق) له دەمی چاپکردندا بە (ف) بنوسریت وە ی شکلی (م) بە (و) بگۆریت. هەلە کردن له نوسینی شکلی ئەو پیتە کوردیە و عەرەبیانە ی کە ویتە ی وەک خۆیان له ئەبجە دییەدا هە یە ئاسانترە لەوێه هەلە له نوسینی ناوی پیتە کان بکری (دەلیم ئاسانترە، نالیم هەلە کردن له نوسینی ناوێ کە مومکین نییە) چونکە مەلومە شکلی (ف) له گەل (ق) خزم بەلام ناوی (فی) زەحمەتە بە هەلە بپیتە (قاف). له ئینگلیزیدا ئەم کارە ئاسان نییە چونکە زۆر له دەنگە کانی ئاخواوتی ئینگلیزی بە دوو سێ شکل دەنوسریت وەک کە دەنگی (ج) جاریکیان بە (ج) و جاریکیشان بە (d) و جاری سێھمیشیان بە (g) دەنوسری (judge – جەج – education – ئیجوکیشن)، دەنگی (ک) دەشی بە (ch, q, k, c) بنوسریت، بەو پیتە هەر جارە دەبێ بلێی (فلانە دەنگ، وەک کە له فلانە وشەدا دەر دەبردیت) ئنجا دەتوانی مەبەستت رۆن بکەیتەوێه. هەر لەبەر ئەم گرتە یە دەبینن ئەو زمانانە ی کە بە پیتی لاتینی دەنوسن ئەلفوبیە کێ تایبەتییان بۆ فۆنەتیک داناوێ تاکو بتوانری مەبەست بە چاکێ رۆن بکریتەوێه، سەیری فەرھەنگە کانیشیان بکەیت دەبینی زۆر بە ی وشە کانێان دووبارە بە پیتی هاتنە دەر یان له دەمەوێه دەنوسریتەوێه.

خوێتەر سەرنج لەو قسە رەخنە لێگیراوە ی من بگری کە گوتومە (دەنگی لامی قەلەو) دەبینی و ویستومە دەنگی ناو وشە ی (اللە) ی عەرەبی پێ بناسینمەوێه، تەنانەت نیشانە ی (شەدە) شم خستۆتە سەر وشە کەوێه (بنوارە دیری دەیمی لاپەرە سێی کتیبۆلکە ی حەشارگە). جا کە من مەبەستم دەنگی ئەو لامە ی نیو وشە ی (اللە) پیت چون دەتوانم بلیم دەنگی (ل)؟ کە ی له عەرەبیدا وشە ی (اللە) هە یە؟ خوێتەر ان با سەیری رستە کانی دوا ی ئەو (اللە) یە بکەن و ببینن چون له هەموو حالاندا شکلی پیتە کانم بۆ ناساندنی دەنگە کان نوسیوێه (وێه کە گوتومە دەنگی (ح) و دەنگی

(ق) دێری دهيم و يازدهمی هه مان لاپه ره) ئنجا سه يری لاپه ره شەش بکه که ده لیم راناوی (م)، راناوی (ن)... دواتریش برۆ بۆ لاپه ره ده، يازده و سه يری ئه و راناوانه بکه، هه چ تاکيکیان غه يری شکله که يان نه نوسراوه وه ک (م) مان، ت، تان، ی، یان... سه رله بهری گوتاره که ی (فۆنه تیک چیمان بۆ بکا) ئه ویش هه ر وشه ی دهنگی به کاره یناوه...

من چی بلیم له گه ل گوتاریک که داوا بکات له جياتی دهنگی (لامه قه له وه که - ده لیمه وه لامه قه له وه که) ی ناو وشه ی (الله) ی عه ره بی پته کوردیه که ی (ده لیمه وه پته کوردیه که ی) (ل) به نيشانه دابندریت؟ چۆن له گه ل زه ينی وه ها به هه له دا چوو و پشت له روناکی بتوانم به شیوازیکی مه فهمو بئاخووم؟ بلیم چی؟ گوتاریک که له و قسه راست و دروستانه ی ئه و لاپه ره سییه ی نوسینه که م نه گات و لامی ناو (الله) به (ل) بزانی، قه له می به سه ته زمانی من له کوپه قسه ی مه فهمتر به نیت و چۆنی بهاویته ناو ئه و زه ينه ی که ده رگه ی بۆ به ده یه یه ش نه کردۆته وه؟

به راست ئه گه ر هاتین و مه نعی به کاره یناوی ناوی دهنگه کانمان کرد و گوتمان نابی بگوتری (لام، قاف، جیم، شین...) ئه وسا عه ره بی لیره به پيشه وه و ئیستا چۆن ریان ده بوو په نجه بۆ دهنگی (الجیم المعطشه) راکیشن، خۆ هه چ ویته ی تاییه تی له کۆن و له نویدا بۆ ئه و دهنگه قه رارداده نه کراوه، یاخود که بیان هوی له جیگه ی (الكاف الفارسیه) دا شتیکی بلین نه وه ک گوتاره که ی (رۆشنیری نوێ) لییان به دهنگ بیت چیمان پێ ده کری؟ خوینته ری کورد با به هه موو گوتاره کانی سه ر به فۆنه تیکی عه ره بی و فارسیدا بیت هه و و بیینی چۆن به زۆری ناوی پته کان به کارده یین له جياتی شکله کانیان ته نانه ت زۆر جارن نوسه ره عه ره به کان به نیازی پتر رون کردنه وه ده لین (اخت الطاء، اخت الصاد) له جياتی (ظ، ض). دوا یین گوتاریکیله م با به ته م خویند بیت هه و ئه وه یه له لاپه ره (182 - 187) ی گو فاری (الاقلام - ژماره 4 کانونی دوهمی 1978) دا بلاو کراوه ته وه له ژیر عینوانی (قضیه الجیم فی اللغة العربیه). سه يری چۆن ده لی (الجیم) و نه ینوسی (قضیه ال ج) خۆ هه ر نه بی نوسینه که خه د هینده ی گوتاره که ی ناو رۆشنیری نوێ شاره زای زانستی دهنگه!! به داخه وه ساوا بی ئیمه له چاو میلیله تانی دور و نزیکي جیهان پتر له و کارانه دا ده رده که وێ که پتر پیوستی به پنگه یشتن و تیگه یشتن هه یه. سه ير له وه دا به، چی تا ئیستا گوتومه له باره ی ئه و هه له زله وه به شیکی هه له که به و نه ختیکی که می خۆ به سه هو بردنی گوتاره که ی رون کردۆته وه!!

خوینته ری کورد! رهنگه من، ئه م ره خنه بی سه روپییه و بی ئینساف و بی هه موو شته م لی گیراوه، یه کینک بم له چه ند که سی کورد که به شیوه یه کی مه یله و مه فهمو فه رقی نیوان دهنگ و بیتیان باس کردیبت. تا ئه م ده مه ی که من خه ریکی راست کردنه وه ی حا پوله کانی ئه و گوتاره به سه ته زمانه م، رهنگه چاوم به نوسینی نوسه ریکی کورد نه که وتیبت به تاییه تی و به چاکی (دهنگ) و (بیت) ی له یه کدی جودا کردیبت هه و مه گه ر ئه وه ی خۆم له لاپه ره 300 ی به رگی پینجه می گو فاری کۆری زانیاری کورد، سالی 1977، له ناو توژی گوتاری (هه لدا نه وه ی چه ند رپه ره یه ک له زمانی کوردی)، له ژیر عینوانی (دهنگه کانی ئاخاوتن یه ک راستی بزراکراو) دا نوسیومه. هه ر چه ند چی له و لاپه ره سییه ی (حه شارگه) دا نوسراوه بۆ خۆی به ته نها گه لیک زیاده له پیوستی پوچانده وه ی ئه و ره خنه پف دراوه ی ناو گوتاره که، دیسان چی له و لاپه ره 300 ه ی گو فاره که ی کۆریشدا نوسراوه جار یک و ده جاری دیکه ئه و رایه سه راوانه له جیی ره وای خۆیاندا داده نیت. من له و لاپه ره یه دا ئه مه ی خواره وه م نوسیوه.

(مه بهس له دهنگه کانی ئاخاوتن ته وانه ن که له ریتوسدا ئه لف و بی و قاف و شینان بۆ کاروه به نیشان. ته وانه ی له بری وشه ی (دهنگ) وشه ی (بیت) به کارده یین که رسته ی گه تو گو تیکه ل به که رسته ی نوسین ده که ن چونکه ئه وه ی له زاره وه ده دریت دهنگه نه ک پیت... دواتر ده لیم (... به نمونه، که ده لیم به رد چه ند دهنگیک له زارمانه وه ده دریت وشه پیک ده یین نه ک شکلی (ب، ه، ر، د)، هه ر به دوا ئه مه شدا تینینییه کی رونه که ره وه م

کردوه که دهلیم عه ره به کان له کوندا فهرقی نیوان دهنگ و پیتیان نه کردوه و بۆ ههردووویان وشه ی (حرف) یان به کارهیتناوه، بگره ئه م وشه یان بۆ (حروف القواعد) یس گوتیزاوه تهوه و گوتویانه (حرف العطف، حرف الجر ... الخ). ئنجا له سه ره تا کانی لاپه ره 301 دا ده لیم ... نوسینه که م لیره دا باسی دهنگ ده کات و زۆر جار ان وشه که ده هینتیه ناوهوه بۆیه پیوسته م زانی که له پینشه وه بلیم مه به ست له دهنگ (دهنگی زمانی - صوت لغوی) چیه تاکو له هه ر شویتیک وشه که هاته ناو نوسینه وه زیه نی خوینته ر بۆ ئه و واتایه بیاته وه نه ک دهنگی با و ئاو و تهیر و ئاژهل و فیکه و لر خه ی سنگ و ... هتد).

وا بزانه م چی لیره دا خسته مه بهر چاوی خوینته ر ئیسپاتی ئه وه ده کات که من له هه موو روینکه وه فهرقی پیت و دهنگم کردوه نه ک له یه ک ره وه، به پینچه وانیه ی ئه وه ی گوتاره که ده لیت و ئه و هه مو هه له یه ی تیدا ده کات، هه تا بشلی ئی له خوی بی ئاگا بوه به وه دا که وا ده زانی شکلی (ل) دهنگه، بی ئاگایه که ی پتریش ئاشکرا ده بیت که دیت و به وه پری له خو بایی بوونه وه و به و هه موو نه شاره زاییه به توانج ده لی ... ئا ئه مه یه کاری فۆنه تیک ئه گه ر ده پرسی «فۆنه تیک چیمان بۆ ده کات!» له مه شدا گویا وه ک مامۆستای فه ندی (استخدام) گوتاره که ی خۆم، (فۆنه تیک چیمان بۆ بکا) م به رودا ده داته وه، جا ئه گه ر هه له سافیلکه کانی ناو ئه و گوتاره ی (رۆشنیری...) فیری فۆنه تیکمان ده کات خۆ هه ر لپی بگه رین چاکتره ... به هه مه حال چا و نوقاندنی گوتاره که له و راستیانه ی هه ر ئیستا خسته مه رو له باره ی (دهنگ) و (پیت) وه یا ه ی تینه گه یشتنه، یاخود ه ی خۆنه ناس کردنه، له هه ردو حالیدا مرؤف مافی ره خنه گرتن و قسه کردنی (زانستکارانه) ی نامینی چونکه ده مدان له بابه تی سه ر به زانست، ئه و زانسته چی ده بی با بی، هه م باخه به ری پیوسته و هه م ئینساف و راستگویی. یه کینک دو وشه ی پرسیار بخاته سه ر مه به ستیک (چۆن لیره دا له سه ر چه په ره وئ...) دو اتریش چا و له هه مو رایه راست و دروسته کانی نوسینی باباییکی وه ک من بنوقینت ئنجا داواش بکات لامی ناو (الله) شکلی (ل) ی بدریتی و واش بزانی (ل) دهنگه، ده بی چۆن پیشوازی له نوسینه نه کانی بکری؟ من په رۆشم بۆ خوینده واری نه و باوه که چاوی به خوینده وه ی نوسینی دور له ئاگاداری و دور له راستی و ئینساف رابیت و له ئاکامدا هه سه ته پاک و په رۆزه که ی (په رۆش بۆ راستی) له لا کول بیت سه ره رای ئه وه ی بیری کال و نا پوخته ی به دل و ده رندا بچیت ... بلین چی، ئه مه یه حالی رۆشنیریمان!!

ئیستا نۆره ی (دهم له فارسی و هردان) ه. دیسان یه خه ی (هه رگیز) ی به سه ته زمان گیرایه وه و گوتاره که سه ره له نۆی پنی له سه ر (هه رگیز) داگرت و گوتی (دهمی له فارسییه وه وهرداوه!). جار ی من نه مگوتوه (دهمی له فارسییه وه وهرداوه)، گوتومه (... له کۆنه وه ده میان له فارسی وه رده دا).

هه ره وک من ریم نییه عه یب له سلیمانی بگرم له وه دا که ده لین (دهمی لپوه ده دا) هه ره وه هاش یه کینکی دیکه مافی ئه وه ی نییه عه یب له کویی و شویتی دیکه بگری له و جو ره ئاخواتنه کوردییه ی که به پنی راهاتنی خویان وتووژی پنی ده که ن. کویی ده لین (دهم له فارسی وه رده دا)، ده سلین (دهم له فارسی ده دا) به لام نالین دم له فارسییه وه ده دا و به بیریشیاندا نایه ت له وه دا ئاخیه وه ی سلیمانی بشکیننه وه. که بین و به پنی ئاخواتنی کویی بۆ (ئاو) برۆین ته وسای کویی ده لین ئاو له ده می وه رده کا و نالین (... وه رده دا). له نیوان (تیوه ردان) و (تیوه رکردن) یس فهرقیکی ورد هه یه، خوا له که س هه لئاگری به ناوی بوژاندنه وه ی شیوه ی ئه ده بی زمانی کوردی زمانی کوردی هه ناسه ی لی بریت. ئه وه ی کوردی باش بزانیته و شه و کویری زماناسی نه بیت ده بی هه ست به م راستییه بکات. له و وشانه دا که به هۆی (کردن، دان) وه په یدا ده بن به زۆری ئه و پیوه ندیه ی نیوان شتان که وا (کردن) ه که په یدای ده کات لکینه رته له ه ی (دان). به نموونه:

بهردیکم هه‌لدا: به‌رده که له من و له هه‌موو شتیک داد‌به‌ریت.

ئالام هه‌لکرد: ئالاکه به داره‌که‌وه ده‌لکیت و لیتی نابیته‌وه.

زه‌رده‌واله به په‌نجه‌میه‌وه دا: خیرابه‌خیرا زه‌رده‌واله کهم لی ده‌بیته‌وه.

ده‌نکه ته‌زبیحه‌که‌م به داویوه کرد: ده‌نکه که له داوه‌که نابیته‌وه.

قه‌له‌مه‌که‌م دادا: تلئیسمه‌کان له قه‌له‌مه‌که‌وه به‌رده‌بنه‌وه و لیتی دور ده‌که‌ونه‌وه.

گه‌نمه‌که‌م دا‌کرد: گه‌نمه‌که له شویت‌ه‌دا ده‌میتیته‌وه که تیتیدا دا‌کراوه.

ئهم خاسیه‌ته‌ی (کردن) به زوری له واتای وشه‌کاندا خوی ده‌نویتیت مه‌گه‌ر له و شویتانه‌ی که سروشتی دارشتنی وشه و ئه‌و ئه‌داته‌ی تیتیدا به‌شدار بووه (پیوه‌لکان) هه‌لنه‌گریت، وه‌ک که ده‌لیی (ده‌رم کرد - ده‌رم دا) دیاره واتای پینشگری (ده‌ر) دژی لکانه.

له شیوه ئاخواتنی کۆبه‌شدا که ده‌لیی (ئاوی له زاری وه‌رکرد) ئاوه‌که شتیکی مادیه و به‌ره‌سته، به یوک و ددان و مه‌لاشو و زمان و هه‌موو ناوه‌ده‌م ده‌که‌ویته‌وه و زور له نزیکه‌وه پینانه‌وه ده‌لکی به‌لام که ده‌لیی (ده‌م له فارسی وه‌رده‌دا) قسه‌کان به زاره‌وه نالکین. قسه‌ده‌نگه و بلاو ده‌بیته‌وه. له‌به‌ر ئه‌مه زور ئاشکرایه (ئاو له زار وه‌رکردن) و (ده‌م له زمانی فارسی وه‌ردان) پتر ره‌سه‌نایه‌تی ئاخواتنی کوردی پاراستوه له (ئاو له زار وه‌ردان) که له‌ته‌ک (ده‌م له فارسی‌ه‌وه‌دان) بیت. له‌گه‌ل پاراستنی ره‌سه‌نایه‌تی، لایه‌نتیکی به‌لاغیش له‌وه‌کاره‌یتانه‌دا ره‌چاو کراوه. تو سه‌رنج بگره (ئاو له ده‌مت وه‌رده‌که‌ی) که‌چی (ده‌م له فارسی وه‌رده‌ده‌ی) نه‌ک (فارسی له ده‌مت وه‌رده‌ده‌ی)، واته‌لیره‌دا (ظرف و مظروف) به پیتی داخوازی حال و به پیتی واتای وشه‌که گۆرانیان به‌سه‌ردا هاتوووه. سه‌لیقه‌ی زمانناسی (فطری) و زگماک له‌وه‌خه‌لقه‌دا وه‌های کردوه‌فهرق به‌وه‌ورده‌کاریه‌بکات. به‌دوا ئه‌مانه‌دا ده‌بی تیتینه‌کی زیده‌گرنگی دیکه‌ش به‌خه‌یالدا تیتیه‌ریتین. (ده‌م تیه‌وردان، خو تیه‌وردان) له‌وه‌حاله‌ته‌دا به‌کار دین که نار‌ه‌زامه‌ندی له‌گه‌لدا بیت. ده‌گوتری (کابرا چ هه‌قی به‌سه‌ر ئیشه‌که‌وه نه‌بو که‌چی خوی تیه‌وردا) هه‌روه‌هاش (ده‌م و زمان له فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی و ئینگلیزی وه‌ردان) نه‌زانینی ئه‌و زمانانه‌را ده‌گه‌یه‌نیت. وشه‌ی (تیه‌وردان) تیتیه‌ری (تیه‌ورچون) ه‌وه‌ک ده‌شزانین تیه‌ورچون هه‌رگیز (ده‌لییم هه‌رگیز) په‌سه‌ند نه‌کراوه.

ئیتستا با بینه‌سه‌ر حیسابی (جووجه‌له). باسی ئه‌م وشه‌یه‌ دور و دریزه‌ چونکه پیوست ده‌کات به هه‌موو باریکیدا وه‌رگترین و هه‌موو هاوتاو هاوشیوه‌کانی به‌یتینه‌ ناو لیکدانه‌وه‌مانه‌وه (جووچکه، جووچیله، جووچک، گجووک، گجووچیله...هتاد) به‌لام من لی‌ره‌دا زور به کورتی خومی لی رزگار ده‌که‌م.

ئهم وشه‌یه له بنه‌ره‌تدا بو‌فه‌رخه‌ی مریشک به‌کارهاتوه و به‌کار دیت، به‌لام ئیتستا زور جارن بو‌فه‌رخه‌ی ئه‌و بال‌دانه‌ش به‌کار دیت که مالی بوون وه‌ک (که‌وه، سوئسکه، عه‌لشیش، مروای، قاز). به‌لگه‌ی ئه‌م راستیه‌ جگه له بیستنی خوم به‌یتیکی حاجی قادریشه:

وه ک مریشکی که عه قلی نه یهینتی

بیته و هیلکه ی مراوی هه لیبینی

وه ک بگاته که ناری جوگه له یه ک

بمیری ناییتته شوینی جووجه له یه ک.

دیاره لیره دا جووجه له فهرخه مراوییه چونکه مریشکه که هیلکه ی مراوی هه لیبناوه.

سهیری فهرهنگی مه هاباد⁽⁹⁾ بکه ئەمانه دهخوینیتتهوه:

جووجه فرخ

جووچکه عصفور. الفرخ

جووجیله فرخ

جووچک فرخ. طفل.

رهوانشاد گیوی موکریانی له ئاست هیچ یه کیک له ووشانه دا ناوی مریشکی نه بردوه، دیاره به لایه وه وشه کان به گشتی بو فهرخه و مندال رویشتون، ههروه ک دیاره به لای شیخی خاله وه وشه ی (جووجه له) تایه تی فهرخه ی مریشکه به پیی ئه وه ی که له فهرهنگه کهیدا دهخوینیتتهوه.

ماموستا توفیق وهه بی له لاپه ره 24 ی فهرهنگه کهیدا له واتای وشه ی (جووجه له) دا دلێ (chick). به پیی ئه وه ی له لاپه ره 171 ی فهرهنگی (المورد) دا هاتوه وشه ی (chick) ئەم واتایانه راده گه یه نی: صوص، کنکوت، صغیر الطائر، فتاة.

له مه وه دهرده کهوئ به شیکي فهرهنگناسان جووجه له بو غهیری مریشکیش ده به نه وه. به هه مه حال، ئه وه ی ده یزانم، له بهری بابان جووجه له پتر بو فهرخه ی مریشک رویشتوه، له بهری سوړانیش بو فهرخه ی مریشک له شیوه ی (جووچکه، جووجیله) به کار دیت به لام بو غهیری مریشکیش ده شیت، جووجیله ش له جووچکه ساواتره. خو ئە گه ئه مانه ش نه سه لمینرین من به وهنده رازیم حیسابی به یته که ی حاجی قادرم له گه لدا بکری...

گوتاره که دهیتوانی له چهند ریبازیکهوه به رهو رهخهه به ریبوجی بروات ته گهر نهختیک نیگی وردبین و راست و دروستی ههبایه. به نموونه، له لاپه ره 286 ی، بهرگی پینجهمی گوڤاری کۆری زانیاری کورد، سالی 1977 وشه ی (راگویتن) م به کارهیناوه. دهشیا رهخه له م به کارهینانه بگیری ته گهر سه رهتاییکی یه کجار سه راو و دهست هه لینگجی (فۆنه تیک) ی کوردی لی به خه بهر هینرابایه، به لام دیاره توز له ئاو هه لئاستی چونکه مه علوومه تهو گوتاره ناتوانی له خووه بچیتته ناو سروشت و تایه تیه کانی (دهنگ) ی کوردیه وه مه گهر له دهره وهی خویه وه دهستوریکی دۆزرایه وهی فۆنه تیک بخوازیته وه و رامالی زمانی کوردی بکات ئیتر یا جیتی خوئی ده گریته یا ناگریته.

وشه ی (راگویتن) به پیتی داخوازی دهنگ به تیکرایی وهها داوا ده کات گوڤانی به سه ردا بیته و دهنگه که ی (ز) ی تیدا بگریته (س) و بیته (راگویتن) چونکه دهنگی (ز) ئاوازه داره⁽¹⁰⁾ و دهنگی (ت) که و هه له یه کدی ناکهن.

داخوازی دهنگ له زۆر حالدا فه رمان به سه ر چۆنیته ی گوڤانی وشه دا ده دات. به نموونه وشه ی (دهزگا) له (دهست گا) وه هاتوه. له پیشه وه دهنگه که ی (ت) سواوه چونکه دهربرینی لهو شوینه دا زحه مه ته. که (ت) له نیواندا هه لئاستا دو دهنگی (س - گ) ده که ونه پال یه کتر، ده شزانی (ش) که و (گ) ش ئاوازه داره، بویه یه دهنگه که ی (س) به ئاوازه داریکی له خوئی نزیک ده گوڤر دیتته وه که دهنگی (ز) ه و سه که ده بیته (دهزگا).

وه ک به سه رنج دانیش دهرده که وهی داخوازی ئاسان کردنی دهربرینی (دهنگ) پتر به رهو گوڤرینی دهنگی که پ بو ئاوازه دار دهروات نه ک گوڤرینی ئاوازه دار بو که دهنه ده بوو وشه که بیته (دهسکا) چونکه دهنگی (ک) ی ش که وه ک (س)، به لام دهستوره که ریزپه ری (شاذ) تیده که ویت وه ک که دوا ی پینچو که ییک لینی ده دویم.

ئهم سه ره تایه ی فۆنه تیک شتیکی نوئی تیدا نییه و ده بی هه موو ئه وانیه ی دم له فۆنه تیک ده دن لینی بو بیته وه، ته نانه ت هیند ئاشکرایه مامۆستاشی پی ناوی، به لام به نیسه ت (راگویتن) هوه که من به کارمهیناوه مه سه له که وهها روون و دهست هه لینگ نییه.

له کوردیدا دیارده ی دهنگی (ز) و چۆنه تی مامله ت له گه لدا کردنی له هه ندی رووه لیکۆلینه وهی ده ویت. ده زانی و گوتمان دهنگی (ز) ئاوازه داره، ئنجا با بزانی چۆن له گه ل دو دهنگی (ت، د) دا ره فتار ده کات.

دهنگی (ت) که و به عاده ت (ز) هه زی لی ناکات چونکه خوئی ئاوازه داره و ئه مه ش شتیکی سه یر نییه، به لام سه یر له وه دایه که دهنگی (ز) پتر دوشمنی دهنگی (د) ه هه رچه ند ئه ویش وه ک (ز) ئاوازه داره. سه یریکی فه ره نهنگی کوردی بکه، رهنگه وشه ی تیدا نه بیینی دو دهنگی (ز، د) به م شیوه یه تیدا به دوا یه کدیدا هاتبن مه گهر وشه که لیکدراو بیته و له دو وشه وه دهنگه کانی (ز، د) که و تیبته ته نیشت یه کتر، وه ک که ده گوتر (نازدار، بازدار، پزدان، په زداری، ره زدار...) وا پی ده چی، ئهم هه زنه کردنه یه وای کردوه تهو وشه ی له فارسیدا دو دهنگی (ز، د) ی کو کردۆته وه، له کوردیدا (د) ه که ی دۆراندوه وه ک:

وشه ی فارسی	وشه ی کوردی
مزد	مزه
دزد	دز
هورمزد	هۆرمز

له کوردیدا فیعل هه ن له رابردو و ئایندهدا ئەم وینانه وهرده گرن

گهستم	ده گهزم
گهزیم	ده گهزم
گواستمهوه	ده گوازمهوه
گوێز امهوه	ده گوێز مهوه
گوێزیمهوه	ده گوێز مهوه
خواستمهوه	ده خوازمهوه
خوازیمهوه	ده خوازمهوه

ئەم فیعلانه به فیعلی دیکه ی وهک خۆیان بگرین و بهراوردیان بکهین:

بهستم	ده بهستم
رێستم (رستم)	ده رێستم
بیستم	ده بیستم، ده بیه م

دهبینین لهم سی فیعلهدا نه له ریتزهی رابردو نه له ریتزهی تایندهدا دهنگی (ز) ده رناکهویت. تیا له بهرچی تاقمه کهی پیشوتر (گهستن، گواستنهوه، خواستنهوه) دهنگگوریان تیدا کراوه؟

هه رچهند به شیوهیه کی له گومانبه دهر وه رامیکم به دستهوه نییه، به لام که بین و ئهم دهنگگورییه له و فیعلانهدا بخهینه بهر تیشکی ئهو دیارده فونه تیککیانهی که پیوهندیان به فیعله کانهوه هه بیته، به تایه تی رواله تی (راگوزتن) که پنجهوانه ی سروشتی دهنگی کپ و ئاوازه داری تیدایه، وا ده زانم هوی دهنگگورییه که له (س) هوه بو (ز) ده گهریتته وه بو هه زنه کردنی دهنگی (ز) له و (د) هی که به دوایدا دیت. وا پچ ده چی فیعله کان له کوندا (گه زدن، گوازدهوه، گوێزدهوه - خوازندن، خوازدهوه) بووبن ئیتتر، له وه به وللاوه هه ریه کیک له فیعله کان به پیی دهستووری دهنگگوریی شیوهیان گورابیت بهم جوهری خوارهوه:

فیعلی (گه زدن) له دوو ریگه وه دهنگه کانی (ز، د) ی له یه کدی دابراون:

1- به هیلانوهی دهنگی (ز) و گوپینی (د) ه که بو (ی) فیعله که بوویته (گه زین). گوپینی (د) به (ی) له کوردیدا بهرچاو ده کهوئی. حاجی قادر ده لئی:

بی بهسته فهله ک ئاشه کی وای ناوه ته وه

بو (هاردنی) ئیمه چ عه جاییب ده گهری

وشه ی (هاردن) له جیی (هارین) به کار هاتوه، ده لئی بو ئه سلی خو ی بردراوه ته وه.

2- به گوپینی هه ردوو دهنگی (ز، د) بو (س، ت) به پیی ئه وه ی نزیکتین دو دهنگی کپ بو (ز، د) ئهم دو دهنگه ی (س، ت) ه که زو ریش هه ز له یه کدی ده کهن.

فیعلی (خوازدهوه) ش ده شی به هه مان ریگه ی باس کراوی (گه زدن) دا دو شیوه ی لی په یدا بوویته:

1- گورانی دهنگی (د) بو (ی) - خوازینه وه -

2- گورانی هه ردو دهنگی (ز، د) بو دو دهنگی (س، ت) - خواستنه وه -

فیعلی (گوازدهوه) بو (گواستنهوه) دیاره دهنگه کانی (د، ز) ی گوراوه بو (س، ت).

به لام ده بی رواله تی (گوێزدهوه) بنیچه ی (گوێزانه وه - گوێزینه وه - گوێستنه وه) بوویته.

گورانی (گوازدهوه) بو (گوێزدهوه) له و ریگه وه هاتوه که فیعلی وه ک (شاردنه وه) ی تیدا گوراوه به (شیردنه وه). له وه به وللاوه گورانی (گوێزدهوه) بو (گوێستنه وه) مه علومه چو ن بوه. ههروه ها گورانی بو (گوێزینه وه) ش وه ک (گه زین، خوازین) بو، به لام رواله تی (گوێزانه وه) دهنگه که ی (د) ی به (ا) گوپیه نه ک (ی) به مه شدا ریتزه ی فیعله که چۆته سه ر ریبازی کۆمه له فیعلی (کیلان، هیتان، ویران، پیچانه وه...) و وه ک ئه وان گهردان ده کریت.

له م رۆن کردنه وهیهدا شتیکی بزر دهرده که ویت. ههر دهلیی که من بلیم (گهزتن، خوازتنهوه...) هاتوم دو دهستوری فۆنه تیکم تیکه ل کردون. یه کیکیان ئه وهیه کۆنه ((ز) ه که ی (گهزدن، خوازتنهوه) م هیناوه تهوه بۆ ناو وشه که، دوهمیان ئه وهیه ئه و (ت) هی که له دوا کاتدا بوویه جیگری (د) ی وشه ی (گهزدن، خوازتنهوه) به رده وامم کردوه لهو شویتهدا و له گه ل کۆنه (ز) ه که دا کۆم کردونه تهوه.

ئهم بهیه که وه هینانه وهی دو دهنگ له دو رپی جوداوه شیوهی دیکه شی هیه. وشه ی (پشدهر - پزدهر) له بنه رهدا (پشت دهر) ه. له خۆوه دیاره هاتنی دهنگی (د) له پاش دهنگی (ت) ی وهستاودا زۆر ناقولایه و به زهحمهت دهرده بردرئ، له بهر ئه مه تیده چیت و وشه که به کورت کراوی ده بیته (پش دهر). ئنجا دهستورینکی دیکه ی دهنگی کوردی خۆ ده هیئته کایه وه.

دهنگی (ش) که و (د) ئاوازه داره ههز له یه کدی ناکهن. به پپی دهستوره به رفه وانتره که ی گۆرینی که به ئاوازه دار دهنگه که که ی (ش) به دهنگی ئاوازه داری له خۆی نزیکه ده گۆریت و وشه که ده بیته (پزدهر). بهو پپیته ئاخپوه و نوسه ری کورد بۆی هیه بنوسی و بلی (پشدهر، پزدهر).

وشه ی (ناسک) به تهسل له (ناز) هوه هاتوه و پاشگری (ک) ی پپوه لکینرا، وهک ده شزاین دهنگی (ز) ئاوازه داره و (ک) یش که. لیره دا سی رینگه له پپش ئاخپوه ری کوردیدا کراوه تهوه. ده شی وشه که وهک خۆی بمینیتته وه و بگوترئ (نازک) وه یا (ز) ه که کپ بکریت و بیته (س) که له خۆی نزیکه و وشه که بیته (ناسک)، زۆر که سیش کافه که به گاف ده گۆرن، که دهنگی ئاوازه داره، وشه که ده که ن به (نازگ).

گۆرانی (ز) به (س) له وشه ی (ناسک) دا پپچه وانه ی دهستوره به رفه وانه که ی گۆرینی دهنگی که به ئاوازه دار چونکه لیره دا ئاوازه داره که ی (ز) له بهر خاتری که که ی (ک) بۆته (س) که ئه ویش که.

ئاگادار بوون له م دهستورانه یارمه تی ئه وه مان ده دات به خۆپایی نوسه ر و ئاخپوه ر به هه له کردو نه ژمیرین که هاتن و وشه یکیان به یه کی که له و ریبازانه دا هینا و له ریبازی من و تۆ جودا بۆوه چونکه له وانه یه ریبازه که ی ئه و له هی من و تۆ دروستتر بی. له عه ره بیدا که دو دهنگی (ز، ت) له (باب الافتعال) دا کۆ ده بنه وه دهنگه که ی (ت) ده بیته (د) و رپی نییه وهک خۆی بمینیتته وه یا (ز) ه که بیته (س). (زه ر) له بابی (افتعل) دا ده بیته (ازدهر)، نه (زته ر) و نه (استه ر) و جودیان نییه.

گوتاره که ی (رۆشنیبری نوئ) رپی هه بو له وه شدا ره خنهم لی بگری که من وشه ی فۆنه تیکم له جیگه ی (فۆنۆلۆجی) به کار هیناوه، دیاره جوداوازه کی ئاشکراش له نیواناندا هیه. ئه وه ی راستی بی من که (فۆنه تیک) م به کارهینا له وه وه بوو که نوسه رانی کورد بهر له من ده ستیان له فۆنه تیک راهاتبو و به واتای (فۆنۆلۆجی) شیان به کارده هینا. رهنگه ههر خۆشم یه که مجار ئیشاره تم بۆ جوداوازی نیوان ههردو وشه کردیبت (سهیری لاپه ره 613، 614 بکه له گۆفاری کۆری زانیاری کورد، بهرگی سینهم 1975 له ناوتۆژی گوتاری «فۆنه تیک چیمان بۆ بکا؟»). هه رچه ند زه ره رینکی گه وره ش له وه دا پهیدا نابی که له جیاتنی فۆنۆلۆجی بنوسری فۆنه تیک دیسان که شاره زایینکی بابه ته کان له ناو بیگانه دا بیینی نوسه ری کورد وشه یه ک له جیگه ی یه کیکی دیکه دا به کارده هیئیت رهخنه به دلّی خۆیدا تی ده په رینیت، هه قیشیه تی. وهک بزانه م، تا ئهم کانه جوداوازی نیوان وشه کانی (ponology, phonetics, phonetic) له کوردیدا رۆن نه کراوه تهوه، کاره کهش زۆر گران نییه به لام ئیره جیگه ی له باری ئه و کاره نییه. به هه مه حال پپوسته که سانیک ئه رکی رۆن کردنه وه ی وانا راسته قینه که ی ئه و وشانه بگرنه ئه ستۆبانوه که ده زانن وشه کان چیمان به

بهره وه هیه و چ راده گهیهنن و چون رونا کای بۆ ناو ناوه رۆکی زمان - به تايه به تى زمانى کوردى - ده هاو وێژن. نهک بێن و له کتیبه کى عه ره بى وه یا فارسی وه یا روسى وه یا... وه یا... باسه کانى سه ر به فۆنه تیک و فۆنۆلۆجى به نیه چلی وه رگێژنه سه ر زمانى کوردى و له بهر تازه بى باسه کهش چى غه لته و په لته هه یه بېته بنه ماى باسى فۆنۆلۆجى و فۆنه تیک له لای رۆشنیبرى نه وباوى کورد وه ک که (راناوى لکاو نه لکاو) خۆى به سه ر به شیكى سه ر له بهرى ئاخاوتنماندا دا برى و وه هاش جیگیر بوو به کهس نا کرئ ده ر بیکیشیت، وشه ی (فرمان) یش که له برى (کار، فعل) رۆیشتووه ئه و یش هه ر له نه شاره زایى ئه و که سه بووه که یه کهم جار به کار یه ئناوه. دياره وشه که شی له زارى نه خو یتدوان هه لگر تۆته وه که ده لێن (فرمانى خۆم به جیهینا) مه به ستیشیان (ئهو کاره ی پيوسته له سه رم بیکه م) ه، وشه کهش له (فرمان - به واتای «امر» ی عه ره بى) وه رگراوه وه ک که (واجب) بۆ (کارى پيوسته) رۆیشتووه. جا ئه گه ر (فرمان) بۆ (کار، کردار) ی کوردى ده ست بدات ده بى (واجب) یش بۆ (فعل) ی عه ره بى جا یه ز بېت...

مه سه له ی زمان وه ک رامیاری و ئه ده ب نییه هه له ی (راناو) ی لى نه بېته عه بى گه وه. ده شی خه لک له باره ی رامیاری و ئه ده ب و ئابورییه وه زۆر له یه کدى دور بکه ونه وه و هه ر له جغزى به ر ژه وه ن دیشدا بمیته وه چونکه ئه مانه له گۆراندان به تايه تى (ئابورى و رامیاری). به لام زمان تهحه مولی هه له ی گه وه ناکات، ئه و گۆرانه ی به سه ر یشیدا دیت نایى ئاوه ژوى بکاته وه. شوړش له رامیاری و ئابوریدا کارىکی چاوه روان کراوه. که چى زمان، به تايه تى ده ستوره کانى ریزمان. که ته قله ی پى لى درا نه فه سی ده بریت. ئه گه ر گوتاره که ی (رۆشنیبرى) ره خنه ی له کتیبى (حاجى قادر...) گر تايه کهم و زۆر خۆم لى به ده نگ نه ده هینا.

ره خنه به کى زۆر ره وای لیم گیرابایه ئه وه بوو که له لاپه ره (29) ی حه شارگه دا گوتومه هه موو زمانناسانى کورد چاویان به سه ر پاشگرى کدا کشاوه بى ئه وه ی هه ستى پى بکه ن ئه و یش پاشگرى (را) ی ریزه ی (مبنى للمجهول) ه.

من که ئه مه م نوسى هه ر ئه وه م به رچا و که وتبو که د. عه بدوللا نه قشبه ندی له باره ی ئه م پاشگره وه. له یه کهم ژماره ی گۆفارى کۆرى زانیاری کورددا بلاوى کردبووه. دواتر له کاتى لیکۆلینه وه ی ریزمانى له گه ل ئه ندامانى (لیژنه ی زمان و زانسته کانى) کتیبى کى ریزمانى قوتابخانه کانم دیت له باره ی ئه م پاشگره وه ی نوسیه وه. به راستى تا بلیى دلشکسته بووم به و دۆزینه وه زۆر دواکه وتومه. هه ر چه ند نه مدیت کهس سه ه وه کهم راست بکاته وه، ره نگه ئه گه ر خۆشم باس نه کردبایه زه ینى خو ینه رانى بۆ نه چوبایه، ديسان هه میشه پى سه غله ت بووم و به دوا ده رفه تدا ده گه رام که عوزرخوازى له نوسه رانى ئه و کتیبه بکه م.

به لام ده بى شتیک رون بکه مه وه له باره ی ئه وه ی کتیبه که ی قوتابخانه بۆ پاشگرى (را) ی نوسیه وه. کتیبه که پاشگره که ی ته نها بۆ کارى رابردوى تپه ر داناوه که بکرته (مبنى للمجهول)، هېچ بۆ ئه وه نه چوه که ئه م پاشگره هه ر خۆیه تى له ئاینده دا (مضارع) دا ده بېته (رئ) چونکه باسى پاشگرى (رئ) وه ک پاشگرى سهر به خۆ ده کات، ئه مه ش که له به رى کى گه وه ره یه له و باسه ریزمانیه دا چونکه ریزه ی رابردو و داها تو (ماضى و مضارع) له یه کدى داده بریت وه ک ئه وه ی که هه ره یه که یان له سه رچاوه ییکه وه ها تین. ئه وه ی مه علومه له و پاشگرانه ی به فیعله وه ده لکین شتیکى بى ده مه ته قه یه. پاشگرى فیعل له رابردوه وه بۆ داها تو - ئاینده - هه ر یه ک شته و رواله تى ده گۆرى ته مانه ش نمونه ی پاشگره کانى (ا، کا، اند).

<u>چاووگ</u>	<u>ئاينده</u>	<u>رابدو</u>
ترسان	دهترس(ئ) م	ترس(ا) م
ئالۆزکان	دهئالۆز(کئ) م	ئالۆز(کا) م
لهرزاندن	دهلهرز(ئین) م	لهرز(اند) م

پاشگری (را) ش وه ک ئەمانه شیوه گۆریی دهکات:

<u>چاووگ</u>	<u>ئاينده</u>	<u>رابدو</u>
دیتران	دهدیت(رئ) م	دیت(را) م
بیستران	دهبیست(رئ) م	بیست(را) م

ئەوێ راستیش بئ، نه به چاک نه به خراب، هیچ حیسابینکم بۆ نوسینه کهی ناو کتیبی (سەرەتاینک له فیلۆلۆژی زمانی کوردی) له دانانی محەمەد ئەمین هەورامانی نه کردوه چونکه لهو کتیبەدا هەرچی هەیه دەبی چاوی پێدا بگێردریتەوه و راست بکریتەوه، به نىسبەت پێشگر و پاشگر و ناوگریشەوه که لهو کتیبەدا باسیان کراوه چاوپیداگێرانهوه بهش ناکات. دەبی باسه که یان سەرله نوێ بنوسریتەوه. به نمونه، راناوی (م، مان، یان...) وهک نیشانهی چاوگ به (پاشبەند – پاشگر) دانراون (بروانه لاپەرە 116، 117). له سەرەتاکانی لاپەرە 118 شدا (کیلرا، کیلراو) هەردویان وهک یهک به (فرمان – فعل) حیساب کراون که دهزانی (کیلراو) ناوی بهرکار (اسم مفعول) ه... خولاسه نوسینی ناو ئەو کتیبه هی ئەوه نییه دەسبزار بکریت و بئینی فلانه شتم بهلاوه باشه یا خرابه...

ئێستا رئ به خۆم دەدم بپرسم، ئایا گوتاره کهی رۆشنییری نوێ ناوی (کوردواتهنی) هەلده گری یاخود (کوردنهواتهنی)؟.

لیره به دواوه دهقی گوتاره کهی (رۆشنیبری نوێ) له چاپ دهدهینهوه تاوک خویتهر بتوانی بهراوردی له نیوان رهخنهکان و وهرامهکانیادا بکات. ههر بۆ ئهوهی خویتهر به ئاسانیش بگهڕیتهوه بۆ دهقی رهخنهکان، لیره دا ستونهکانی گوتاره که ژمارهیان خراوته سهری بێ ئهوهی له شکلی ستوندا چاپ کرابن چونکه درێژایی و پانایی لاپهه کانی ئه م نامیلکهیه بهقهدهر هی گوڤاره که نابن، جا که له نامیلکه کهدا په نجه بۆ ستونیکي ناو گوتاره که راکیشرا به هۆی ئه و ژمارهیهی لیره دا بۆ ستونه که دانراوه دۆزینهوهی ئاسان دهی.

زمانهوانی

کوردواتهنی

محه مه د ئه مین هه ورامانی

لا په ره 18

1

زمان پر به پیستی واتاکه ی و به پتی رهویه و رهوشت و پیوستی چه رخ و باو و برهوی، شان به شانی دۆخه کانی پیشکهوتنی ئه و خه لکه ی که به کاری دههینن و گفتوگۆی پی ده کهن، ده بی له ئالوگۆردا بی و زمانیکي زیندوو و نه مه یی و بی... وهختی زمان، له دۆخی خۆی مایه وه و گه شه ی نه کرد و په ره ی نه سه ند و له گه ل چه رخ و پیوستیه کانی رۆژانه ی ژیان نه سوورا، بیگومان ئه و زمانه مردوه!! مه ییه وه!! چونکه ئه و خه لکه ی که گفتوگۆ به و زمانه ده کهن مردوون! به شیوه یه کی روتتر، خه لکی نییه به و زمانه قسه و گفتوگۆ بکه ن!! بۆیه، وایه! چونکه ته نها ناویکه، یان قاوغیکه، جگه له چه ند ره مز و وینه یی نه بن که له شیوه ی چه ند تیکستیکدان، هیچی تر نییه!! بۆ نمونه زمانی ئاویتستا چه ند هه زار سالێ له مه وه به رتر، زمانی سه رپاکی سه رانسه ری خاکی کوردستان بووه، جگه له وه ش چه نده ها گه لی ئیرانی تریش گفتوگۆیان

2

پی کرده و زمانی دینی و قازیگه رییه تی سه رده میکی ده وله تی ساسانییه کان بووه، سه ره رای مانه وه ی چه ند تیکستیکي ئاویتسای پاله ویه کان - تیکستی دینی - و په رسییه کان و ئاشکانیه کان و ساسانییه کان و چه نده ها تیکستی تر که به زمانی ئاویتسای نووسراونه ته وه، سه ره رای ئه وه ش که چی هیشتا ئاویتستا، ئیسته هه ر به زمانی مردو له قه له م ده درئ!! بۆچی؟ چونکی، حالێ حازر، ئیسته گه لی نییه گفتوگۆی پی بکات، که وابوو ته نها له دۆخیکي مردویه تیدا ماوه ته وه!!

له مه ی سه ره وه دا، ئه وه مان بۆ ده رده که وئ که گه ل و زمان له ژیا نا هاوسه ری به کترن، گه لی زمانی تاییه تی خۆی نه بی به گه ل له قه له م نادرئ، زمانیش به بی ئه وه ی گه لی بیی گفتوگۆی پی بکات، به زمان سه رزمیر ناکرئ! چونکه زمان و گه ل، یاخود گه ل و زمان هاوته مه ن و هاوبه خت و هاو روخ و هاو گیانن. هیچ کامیان له وی تریان به در نییه، له به ر ئه مانه رواله تی میژویی

زمان هینی گهل به یه کهوه جۆش دراون – ههر له بهر ئه وه شه، ئه گهر و یسترا به سه رهات و دۆستایه تی و ئالوگۆری باری ئابووری کۆمه لایتی گه لی بزانی، یه کێ له و ریگایانه ی که ده تگه یه نیتته ئاوات و ئامانج گرتنی ریگای لیکۆلینه وه ی میژووی و وشه یه – له کوپوه هاتوه؟ له که یه وه هاتوه؟ – واته «ئیتۆمۆلۆژی وشه ی زمان».

به هۆی ورد بوونه وه ی میژووی ئه و وشانه وه که که ره سه ی زمانه که یان دروست کردوه، هه ن و نییه ی ئه و وشانه مان بۆ ده رده که وئ، ئه و وشه یه، له کوپوه هاتوه! به هۆی چیه وه هاتوه، هۆی هاتنی... واتای چی داوه، ئیسته واتای چی ده دات، له چه دراوسیه که وه وه ر گیراوه!...! هتد.

ئهم جۆره لیکۆلینه وه یه زۆر به چاک و چالاکیانه لایه کی گه ره ی میژوو و به سه رهاتی زمانه که مان، بۆ رۆشن ده کاته وه.

لا په ره 19

1

زمانی کوردیش یه کیکه له و زمانانه ی که له دیرین زه مانه وه تا وه کو ئیسته، ههر ته قل و ده ویه تی ریگای پیچ و سه خت و سته م و چالوچۆلی پر له کۆسپ و ناهه مواری ترسناک و نه هات و ده بری و هه رگیزیش رۆژی له رۆژان تا راده یی ترووکه ی چاو یکیش، گه لی کوردی به جینه هیشتووه، پارێزگاری ره سه نیه تی ریزمان و ده نگسازیی خۆی کردوه جگه له وه ش، نهرم و نیان بووه به رامبه ر رواله تی دنیا و رۆژگار به وه ی که به فراوانی، پیوستی رۆژانه ی رۆژگاری گه لی کورد و چه رخ، هه مه جۆر وشه و موفره داتی بیگانه ی وه رگرتوه – به تایبه تی ئه وانه ی پیوست بوون به ژبانی رۆژانه ی رۆژگاری کورده واری!!

ئهو وه رگرتنه، یاخود ئه و جۆره وشه و موفره داتی بیگانه قه رز کردنه، هه مه جۆر شیوه – زار – یان له زمانی کوردیدا په یدا کردوه! چونکه که ره سه قه رز کراوه که، له لایه که وه، له ره گه زیکه وه نییه. بۆ نمونه، ئه و وشه و موفره داته فارسیانه ی که قه رز کراون، زۆر رواله تی شیوه گو کردنی فارسیان پیوه دیاریه، تا وه کو له رسته شدا، هه ره ها قه رز کراوی تور کیش و عاره بیهش... هتد.

به م جۆره به هۆی ئه و قه رز کردن و مانه وه و تیکه لیه وه چه ند شیوه یی په یدا بوون!! چه ند زاری دروست بوون!! جا، کامیان زۆر ره سه نی کوردا یه تی و کورده واریه تی تیدا ما وه ته وه؟! ئه وه پیوستی به لیکۆلینه وه یه کی ورد و قولی زمانی کورديه وه و شیوه کانیه تی شان به شانی ئیتۆمۆلۆژی و وشه کانی...

2

ئەم ئەر که گرنگەش، ئیشی یەکیک و دوان نییه، کاری سأل و دوو سألش نییه جگه له وهش پنیوستیی به زروفیکی تاییه تیی گونجاو و یارمهتیه کیی پر له زهر کاریی ههیه...

به پنی وردبوونه وهی رواله تی جوگرافی، بۆمان ههیه بلیین، ئەو ناوچانهی زۆرتر له بیگانه وه نزیکن رواله تی شیوهی زاره کوردیه که یان زۆرتر به لای ئەو زمانه بیگانه دا دایتاشیوه که دراوستیانه تا ئەو ناوچانهی ناو کرۆکهی کوردستانیان گرتۆته وه!! به تاییه تی ئەگەر هاتو ئەو ناوچه کرۆکانه جموجۆلی رۆشنییه تییا تیدا بووا ئەم وتهیهش لام وایه به لگه دار بی، ئەگەر ههر هیچ نه بی، ههر به سه ره پییه که وه به ره و دواوه بۆ په ره په ره کردنی میژووی دیرینی به ره هم و تیکستی ئەده بیی فۆلکلۆرییه نوسراوه کانی نه ته وهی کورد، ئەو وه خته بۆمان دهرده که وهی که زاری هه نده ناوچه یی نه بی، ئەوانی تر پاش چه ند سه د سالی شویتنه واری زاراوه که یان به و جۆره که حالی حازر هه یه ون ده بی!! جا، په ره پیدانی ئەو زاره کوردیه ره سه نهی که زیاتر رۆشنییران و خویته وهاران پنی دهنووسن و پنی ده خویته وه و به و هۆیه وه زیاتر رۆشنییری له گه شه کردن و په ره سه نده نایه - ئەرکی سه رشانی هه موو دلسۆزیکیی کورده و هه ره ها هی هه موو کوردیکیی دلسۆزیشه... به پیچه وان هه شه وه، هینانه کایه ی زاری تر ده بیته هۆی جینگا لیژ کردنی زاره ئەده بییه که، تا راده یی لاواز کردنی و سه ر

3

لێشواندن له خویته وهاران و رۆشنییران و لاواز کردنی جموجۆلی رۆشنییرییه تی...

ئیمه لیره دا مه به ستمان تیکستی که له پووری نییه، واته که له پووری نه ته وایه تی به ههر زاری و شیوه یی بیی پنیوسته پارێزگاریی قه واره و رواله ت و شیوه که ی بکری، به لام بۆ لیکۆلینه وه و دیراسه ت کردن و توێژ هه لدا نه وه زاری ئەده بیی کوردیی له هه موو زاریکی تر سه ره له به رتره...

ئەم سه ره له به رییه، فراوانتره سوود به خشته ده بی، ئەگەر هاتوو ئەم داموده زگا کوردییا نه که هه ن چاویان برییه ته ئاگاداری کردنی ئەم خاله و ئەم رواله ته و به ته نگه وهی گه شه کردنی وه بن، به شیوه یه کی تاییه تی ئەو داموده زگا کوردییا نه که دهر کردن و بلاو کردنه وهی رۆشنییری کوردییا نه خستۆته ئەستۆی خۆیا ن، وه ک، کۆری زانیاری کورد و دام و ده زگای رۆشنییری و بلاو کردنه وهی کوردیی و به رپۆه به ریته خویته نی کوردیی و کۆمه لی رۆشنییرانی کورد و یه کیه تی نووسه رانی کورد... هتد

چونکه خویته وهار و رۆشنییری کورد زۆر به په رۆشه وه هه موو ده میکی تینوویه تی رۆشنییریا ن کردوته ئەم داموده زگایا نه و به هیچ جۆر تینوویه تی رۆشنییریا ن نا کوژیته وه... جا، ههر له به ر ئەوه یه بۆیه دهستی هاریکاتیه تی به شداری کردن له گه ل رۆشنییراندا پنیوسته درێژ بکری بۆ وه رگرتنی بیروپرای زانیانی کورد و کورده وانییه زماناسه کان بۆ هینانه دی

به رهه می به پیزی وها که بکری به دروشم، بۆ ژباندنه وهی که له پوووری کوردیی و سهرفرز کردنی له دهست زهر و جهوری تۆز و خۆل و ئالوگۆری چهرخ، چونکه جگه له ههزاره ها دهرس و عیبه رتی لیوه فیر ده بین، به عه مباریکی که ره سه ی قامووسی کوردیی که له ده می که وه چاوه روانی ده کری، له قه له م ده درئ - ههروه ها بۆ گه شه پیدانی زمانه ئه ده بییه که به هینانی وشه و موفه داتی زاده کوردییه کانی تر به شیوه یه کی زانستیانه بۆ ناو زاره ئه ده بییه یه کگر توه که...

به م بۆنه یه وه، به پیوستی ده زانم که نه ختی ده می باسما بکه یه نه هندی وشه و موفه داتی که له چه ند به رهه میکی رواله ت زانستیانه ی کوردییدا دهرچوون و ئومیده وارین که باسی (محه مه د عه لی کلای) مان له جیاتی نووسینی پیتشه کییه ک بۆ به رهه میکی زانستی نه کردی!!!

له زۆر به ی ناوچه کانی کوردستاندا وشه ی (هه شارگه) بۆ جیگای خۆشاردنه وه ی درنده، به تایبه تی به رۆژدا به کارده هینری، واته له کورده واریدا هه شارگه ی گورگ، هه شارگه ی به راز باوه.... به لام هه رگیزا و هه رگیز نه بیستراوه بو تری (هه شارگه ی مه ر)..

وشه ی هه شارگه لیکدرای

دوو وشه یه، که ئه وانیش، (هۆشار) (گا-جان).. واته جیگه ی په نای درنده... بۆ نموونه له زۆر به ی ناوچه کانی کوردستاندا دهوتری (سه گی هه وشار)، به واتای سه گیکی درنده، ئه نجا به م پیتشه (هه وشارگه) یاخود (هه شارگه) ههروه ک وتمان واتای جیگا په نای درنده ته دات... لیره دا، ئه وه ی که زۆر سه رنج راده کیشی ئه وه یه، که نازانم بۆچی ئه م به رهه مه ی ئه م ناوه ی پتوه نراوه! ئه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه بۆچی وشه ی (هه وشارگه) یاخود (هه شارگه) کراوه به (هه شارگه)، دوریش نییه که بۆیه وا چه واشۆ کرابی، بۆ ئه وه ی زیاتر سه رنجی بازار راکیشی!!!

با، ئیسته ش چاوی به کتییی (چه ند هه شارگه یه کی ریتزما نی کوردی). له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد بخشینین و بزاین ناوه رۆکه ی چی تیدایه. پیتشه هه موو شتیک باشتر وایه ته ماشای (شل کردنه وه...) بکه ین، که نازانم هۆ چی بی ئه م فره یزی (شل کردنه وه) ی له جیاتی (پیتشه کی، ده سپیتشه خه ری، یا، سه ره تای باوو به کاره یناپی)!!!

له م شل کردنه وه دا، هه ندی، یاخود ئه توانین بلیین کۆمه لی هه له ی ریتزما نی به دیی ده کرین، که کتییی ریتزما نی، هه رگیز ناپی له زمانه که یدا هه له ی ریتزما نی هه بی!!! ئه مانه ش، وه ک کورداوته نی، مشتیکن له خه رباریک:

له لاپه ره 5 دا، مامۆستای نووسه ر نوسیویه تی و ده لپی: (له م نووسینه مدا نه ختیک به ولای

باسه بهرچاوه کانی ریتزمانهوه بۆ ناو ههنديک له هشارگه کانی دستووراتی ریتزمانی کوردیهوه دهروم...

بهی لادان، ئەم وشه و موفره داته ریزکراوانه له چوارچێوهیه کی ریتزمانی زمانی کوردیدا دانهریتراون، چونکه ههرگیز کورد نالی (بهرچاوه کان)، بهلکو کورد دهلی (ئاشکراکان) یاخود (دیارییه کان) یاخود (ئهوانه ی که له بهرچاون) ههروهها له کوردهواریدا ناوتری (دستوراتی)، بهلکم دهوتری (دهستوری) یاخود (دهستوره کانی)، بهم پێیه، دهیتوانی رسته که بهم جۆره دابریژئی (لهم نووسینه مده نهختیک بهولای باسه ئاشکراکانی ریتزمانهوه بۆ ناو ههنديک له دهستوره پهناواکانی ریتزمانی زمانی کوردیهوه دهروم...).

ههه له لاپه ره چواردا دهلیت (لايه نه په کجار بزر و ورده کانی بچکوله ناریک و پینچه کانی ریتزمان...) سه رنجیکی ئەم فره یزه بدهین دهیین که له واتا و ریکویکی به پنی دهستوری ریزکردنی وشه له سه ر ریبازی زمانی کوردی زۆر لهنگه، چونکه ئەگه ر شتیکی په کجار بزر بووی ههرگیز نادۆز ریتتهوه، ئەگه ر، هاتوو له ئاسوی دۆزینه وه شدا بوو ئەوه بزری په کجار نییه!! جگه له مهش ههروهک وتمان ریزی ئاوه لئاو و ناو ورده کاری تری فره یزی ناو رسته ی تهواو نییه. زۆر شتی زیاده ی هیناوه ته ناویانه وه... لام وایه بهم جۆره ریک بخرابایه باشت ر دهبوو (لايه نه ورد و بزره ناریکه کانی

21

1

ریتزمان...) به شیوهیه کی روتتر نازانم چۆن ئەمانه په ک به شوین په کهوه په ک کهوتوون (ورده کانی) و (بچکوله) و (ناریک) و (پینچه که کانی) و (زۆر بزر)... هتد.

ههروهها نوسه ره له لاپه ره 4 دا دهلیت (لهم نووسینه مده خوینده واری عاده تیشم له حیسابان ده رهاویشتهوه، بهولای خوینده واری عاده تیه وه، ئەو رۆشنی ره شم تی نه خوینده و ته وه که دهخلیکی رۆشنی ریه که ی به سه ر ریتزمانه وه نییه...).

وشه ی (حیسابان) هی کویره دتیه که، ئەگه ر زۆر به فراوانیش به کار بیت ههرگیز له ناوچه یه کی بچکوله زیاتر ته جاوه ز ناکات، جا نازانم چۆن لیته دا له سه ر چه پهیره وئ به کار هاتوو! خو زاری ئەدهیی نییه و!! ئەمه له لایه که وه له لایه کی که وه، له و باوه ره دا نیم مافی دیاری کردنی خوینده واری عاده تی و رۆشنی ریه درایی به په کی، یاخود سه نگی مه حه کینی تایه تی بۆ ئەم جۆره کیشانه و پیوانه دانرابی!! ههندي روالهت و سیفه تی هه ن ئەگه ر بدرین به رۆشنی ریه زماناس، لام وایه ههروهک نووسه ر مافی هه یه ده رباره ی زمان و زماناسیه وه بنووسی، ههروهها هه موو رۆشنی ریه کی تری کورد ئەو مافه ی هه یه، ئەگه ر هاتو برانامه ی پسپۆری و جۆره قه باله ی تر له م روه وه نه خوینترانه وه و پشت گوی خرا ن!!

وشه ی (حیسابان) (ده رهاویشتهوه) ش ههروهک ئەوانه ی پینشوون زۆر که م جیگای

کوردستان هه ن که خه لکه که ی ئه م وشانه به م جۆره به کاربهینن، ئه وهش نایته به لگه بۆ هینانه ناوه وه ی ئه م وشانه و به م جۆره، ئه وه له کورده وارییدا باوه ده لێن (... له حیساب ده رهیناوه ...) نه ک (... له حیسابان ده رهاویشته ...). ئیمه قسه مان له سه ر دارشتنی ئه و رسته یه ی سه ره وه یه!

له لاپه ره 3 دا مامۆستای نووسه ر باسی ده نگ ده کات، که چی وا دیاره هیشتا جیاوازی نیوان (پیت) و (ده نگ) ناکات به وه ی که ده لیت، (... ده نگی لامه قه له وه که ی...). ئه گه ر لامی قه له و بێ، ئه وه (پیت) ه ئه گه ر مه به ستی ده نگیش بێ، ده بوایه بیوتایه ده نگه قه له وه که ی (ل) ه، واته ئه و ره مزه ی که بۆ ده نگ داده نری بینگومان ده بی جیاوازی رواله تی ته واوی له گه ل ئه و پیته دا هه بێ که له شیوازی وشه دا ئه و ده نگه ده دات. بۆ نمونه (لامه) قه له وه که - ته نها (لامه) که - بریتیه له چوار ده نگ (دوو بز وین) و (دوو کۆنسونانت)... ئا ئه مه یه کاری فۆنه تیک، ئه گه ر ده برسی فۆنه تیک چیمان بۆ ده کات!!

له لاپه ره 3 دا نووسه ر ده لێ (... ده میان له فارسی وه ردا...). له کورده وارییدا ده لێ (... ده میان له فارسی وه ردا...). له کورده وارییدا ده لێ (ئاو له ده مت وه رده...) هه روه ها ده لێن، (... ده می له فارسییه وه داوه) هه رگیز نه بیستراوه بو تری (ده می له فارسییه وه وه رداوه!) له لاپه ره 8 دا نووسه ر چه ند جارێ

فره یزی (جووجه له ی که و) ی به کارهیناوه... که بینگومان ئه مه زۆر دوره له کوردا ته نییه وه و واش له قه له م ده دری که ئه مه ته نها له لایه ن نو سه ری کی سه رمی زه وه نا شه زای هه ن و نییه ی خه لکی کورده وارییدا و کورده وارییه وه نو سراوه. چونکه کورد هه رگیز نه ی وتوه (جووجه له ی که و)، ئه وه ی له م روه وه و ترا بێ، ته نها (جووجه له ی مریشک) ه، به لام (که و بار) و (باره که و) و (گووار) (کووار) باوه و به وردیله ی که و و تراوه...

په راویزه کان

1- نووسهران له دواى ئه و وشانهى كوتايان به (ى) دیت دین بۆ كهسى سینهى تاكیش (ى) هكى دیکه قه تار ده كهن، به لام لیڤه دا هانتى دوو (ى) به هیچ مه زه بان دروست نیه چونكه وشه (هاتن) چ (ى) پیه نییه تاكو بلین له گه ل راناوه كهى كهسى سییه مدا ده بن به دوو. ناشزانم بۆچی گوتاره كه له جینگه (چ) هه ر ده نووسى (چه) كه ئه مه فارسیه و كوردى نیه.

2- ته ماشای گوتارى (ریتوسى كوردى - په راویز له ل 241 - 249 له بهرگی چواره می گوفارى كۆرى زانیاری كورد، 1976 و گوتارى (هه لدا نه وهى چه ند روو په ریه یكى زمانى كوردى له ل 274 - 300 له بهرگی پینجه می گوفارى كۆرى زانیاری كورد، 1977 بکه.

3- له موكریانیش ده لین ئه وه ئه وه گوتو، كردو...

4- له هه ندی خالدا بۆ مه به ستی سووك ده ربړینى وشه ده نگیكى (د) دیته ناو كلیشه ی وشه وه وه ك كه گوتم (بهیندرین) وه یا كه ده گوتری (بگوردری، ده ربړدری).

5- ده گوتری (له م دوو رسته وهش) هه روه ك ده شی بگوتری (له م دوو رسته شه وه) به لام ته نها ده گوتری (له توشدا، له كویه شرا) ناگوتری (له توداش، له كویه راش).

6- وشه ی (سه گ) به پیتی صاد نوسرا هی (حه سار) یش به پیتی سین چونكه خه لقه كه وایان ده رده برن.

7- گوتاره كه هاواریه تی، پتر له یه كیک تییدا به شدار بوه. ئه وه ی راستیش بی، بهر له وه ی من بیبینم هه بوون ده یانگوت شیوازه كه ی جوړه گورانیكى به سه ردا هاتوو له چا و جارانی... كه خویندمه وه منیش هاتمه سه ر ئه و باوه ره كه وا یارمه تی دراوه، به لام له لایه ن ده ست و قه له میكى شلكه وه.

8- وه ك كه دوگوتری ئاشقه ئاو، ئاشقه درۆ...

9- فه ره نگی مه هاباد، هه ولیر، چاپخانه ی كوردستان 2573 كوردی ل: 193

10- له عه ره بیدا به «ئاوازه دار» ده لین «مجهور». به «كپ» یش ده لین «مهموس».

